

Ročník 1975

# Sbírka zákonů

## Československá socialistická republika

ČESKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 18

Vydána dne 8. července 1975

Cena

### OBSAH:

64. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967
65. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Nice dne 15. června 1957 a ve Stockholmu dne 14. července 1967
66. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Nicské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967
67. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Lisabonské dohodě na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. října 1958, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967
- Označení o uzavření mezinárodních smluv

### 64

#### VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. ledna 1975

**o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967**

Dne 14. července 1967 byla ve Stockholmu sjednána nová revize Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883.

Prezident republiky Pařížskou úmluvu na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, ve znění sjednaném ve Stockholmu dne 14. července 1967, ratifikoval a listina o přístupu

ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 20 dnem 26. dubna 1970. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 29. prosince 1970.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

**PAŘÍŽSKÁ ÚMLUVA NA OCHRANU PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ****ze dne 20. března 1883,****revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911,  
v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958  
a ve Stockholmu dne 14. července 1967****Článek 1**

(1) Země, na které se vztahuje tato Úmluva, tvoří Unii na ochranu průmyslového vlastnictví.

(2) Předmětem ochrany průmyslového vlastnictví jsou patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory nebo modely, tovární nebo obchodní známky, známky služeb, obchodní jméno a údaje o provenienci zboží nebo označení jeho původu. Dalším úkolem ochrany průmyslového vlastnictví je též potlačování nekalé soutěže.

(3) Průmyslové vlastnictví se rozumí v nejširším pojetí a vztahuje se nejen na průmysl a na obchod ve vlastním slova smyslu, nýbrž také na průmysl zemědělský a těžbařský a na všechny výrobky umělé nebo přirozené, např.: na víno, obilí, tabákové listy, ovoce, dobytek, nerosty, minerální vody, pivo, květiny, mouku.

(4) Mezi patenty na vynálezy jsou zahrnuty různé druhy průmyslových patentů, které připouští zákonodárství uniijních zemí, jako importační patenty, patenty na zdokonalení, přídavkové patenty a přídavková osvědčení atd.

**Článek 2**

(1) Příslušníci každé uniijní země požívají, pokud jde o ochranu průmyslového vlastnictví, ve všech ostatních uniijních zemích týchž výhod, které příslušné zákony poskytují nebo poskytnou příslušníkům vlastního státu bez újmy práv zvláště stanovených touto Úmluvou. Budou tedy požívat též ochrany jako tito státní příslušníci a týchž právních prostředků proti jakémukoliv porušování jejich práv, s výhradou, že splní podmínky a formality, které ukládají předpisy příslušníkům vlastního státu.

(2) Od příslušníků Unie se však nesmí vyžadovat, aby mají-li požívat některého práva průmyslového vlastnictví, měli bydliště nebo závod v zemi, kde se o ochranu žádá.

(3) Legislativní opatření každé uniijní země, která se týkají soudního a správního řízení a příslušnosti, jakož i volby bydliště nebo ustanovení zástupce, kterých by vyžadovaly zákony o průmyslovém vlastnictví, jsou výslovně vyhrazena.

**Článek 3**

Příslušníkům uniijních zemí jsou naroveň postaveni ti příslušníci zemí nepatřících k Unii, kteří

mají na území některé uniijní země bydliště nebo skutečné (opravdové) závody, a to průmyslové nebo obchodní.

**Článek 4**

A. — (1) Kdo řádně podá žádost o patent na vynález (příhlášku vynálezu), o užité vzor, o průmyslový vzor nebo model, o tovární nebo obchodní známku v jedné z uniijních zemí, nebo jeho právní nástupce, bude ve lhůtách níže uvedených požívat prioritního práva při podání příhlášky v ostatních zemích.

(2) Za příhlášku, která zakládá prioritní právo, se uznává každá příhláška, která je řádnou příhláškou národní podle národního zákonodárství každé uniijní země nebo podle dvoustranných nebo vícestranných smluv, uzavřených mezi několika uniijními zeměmi.

(3) Řádně podanou národní příhláškou se rozumí každá příhláška, která postačuje ke zjištění data, kdy byla v příslušné zemi podána, ať již byl pozdější osud této příhlášky jakýkoliv.

B. — Proto příhláška podaná v některé z ostatních uniijních zemí později, avšak před uplynutím těchto lhůt, nesmí pozbýt účinnosti skutečností mezi tím nastalými, jako zejména jinou příhláškou, uveřejněním vynálezu nebo jeho užíváním, dáním do prodeje exemplářů vzoru nebo modelu, užíváním známky, a tyto skutečnosti nesmějí založit ani jakékoliv právo osob třetích, ani jakékoliv vlastnictví osobní. Práva nabytá třetími osobami před dnem první příhlášky, na které se zakládá prioritní právo, zůstávají zachována podle vnitřního zákonodárství každé uniijní země.

C. — (1) Shora uvedené prioritní lhůty činí dvanáct měsíců pro patenty na vynálezy a pro užité vzory a šest měsíců pro průmyslové vzory nebo modely a pro tovární nebo obchodní známky.

(2) Tyto lhůty počnou běžet ode dne, kdy byla podána první příhláška; den podání příhlášky se nepočítá do lhůty.

(3) Je-li v zemi, kde se žádá o ochranu, poslední den lhůty zákonným svátkem nebo dnem, kdy úřad není k přijímání přihlášek otevřen, prodlouží se lhůta na první všední den, který následuje.

(4) Za první přihlášku, od jejíhož data podání běží prioritní lhůta, pokládá se pozdější přihláška, jejíž předmět se shoduje s předmětem dřívější první přihlášky podle odstavce 2, podané v téže unijní zemi, jestliže v době podání pozdější přihlášky byla dřívější přihláška odvolána, nebo bylo od ní upuštěno, nebo byla zamítnuta, aniž byla dána k veřejnému nahlédnutí a aniž z ní plynula nějaká práva, a jestliže jí nebylo ještě použito za podklad k uplatnění prioritního práva. Dřívější přihlášky nemůže pak již být použito za podklad k uplatnění prioritního práva.

D. — (1) Kdo chce uplatnit prioritu dřívější přihlášky, musí učinit prohlášení, udávající datum a zemi této přihlášky. Každá země stanoví, kdy nejpozději musí být takové prohlášení učiněno.

(2) Tyto údaje budou uvedeny v publikacích, které vydává příslušný úřad, zejména o patentech a o popisech k nim se vztahujících.

(3) Unijní země mohou vyžadovat od toho, kdo činí prohlášení o prioritě, aby předložil opis přihlášky dříve podané (popis, výkresy atd.). Opis, o němž úřad, kterému byla přihláška podána, potvrdí, že souhlasí s originálem, nebude podléhat nijakému ověření a v každém případě bude možno předložit jej bezplatně kdykoliv ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy pozdější přihláška byla podána. Lze požadovat, aby k němu bylo připojeno osvědčení onoho úřadu o datu přihlášky a překlad.

(4) Jiné formalities pro prioritní prohlášení nesmějí být v době podání přihlášky požadovány. Každá unijní země stanoví, jaké následky vzejdou z opomenutí formalit, předepsaných tímto článkem; tyto následky nesmějí však přesahovat ztrátu prioritního práva.

(5) Dodatečně bude možno vyžadovat i jiné průkazy.

Kdo uplatňuje prioritu dřívější přihlášky, musí uvést její číslo; tento údaj se uveřejní za podmínku uvedených výše v odstavci 2.

E. — (1) Je-li v některé zemi přihlášen průmyslový vzor nebo model na podkladě prioritního práva založeného na přihlášce užitého vzoru, platí pouze prioritní lhůta stanovená pro průmyslové vzory nebo modely.

(2) Kromě toho je přípustno přihlásit v některé zemi užitý vzor na podkladě prioritního práva založeného podáním žádosti o patent a naopak.

F. — Žádná unijní země nesmí zamítnout prioritu nebo žádost o patent z toho důvodu, že přihlašovatel uplatňuje více priorit, i když pocházejí z různých zemí, nebo z toho důvodu, že přihláška, v níž se uplatňuje jedna nebo více priorit, obsahuje jeden nebo více prvků, jež nebyly obsaženy v přihlášce nebo v přihláškách, jejichž priorita se uplatňuje, a to v obou případech pod podmínkou, že vynález je podle zákona příslušné země jednotný.

Pokud jde o prvky, které nejsou obsaženy v přihlášce nebo v přihláškách, jejichž priorita se uplatňuje, vzniká podáním pozdější přihlášky prioritní právo za obvyklých podmínek.

G. — (1) Vyjde-li při průzkumu najevo, že žádost o patent je souborná, bude moci žadatel rozdělit žádost na určitý počet žádostí dílčích, v tom případě se mu zachová jako datum každé z nich datum žádosti původní a výhoda prioritního práva, je-li uplatněna.

(2) Přihlašovatel může též z vlastního popudu rozdělit žádost o patent, přičemž se jako datum každé rozdělené žádosti zachová datum žádosti původní, a je-li uplatněna, i výhoda prioritního práva. Každá unijní země může stanovit podmínky, za kterých bude toto rozdělení přípustno.

H. — Priorita nesmí být odepřena z toho důvodu, že určité prvky vynálezu, pro které se priorita požaduje, nejsou uvedeny v nárocích obsažených v žádosti podané v zemi původu, jsou-li tyto části ze souhrnu příloh oné žádosti jasně patrné.

I. — (1) Žádosti o autorská osvědčení na vynález podané v zemi, kde žadatelé mají právo žádat podle své volby buď o patent nebo o autorské osvědčení na vynález, dají vznik právu přednosti zřízenému podle tohoto článku za stejných podmínek a se stejnými účinky jako žádosti o patenty na vynález.

(2) V zemi, kde žadatelé mají právo žádat podle své volby buď o patent nebo o autorské osvědčení na vynález, bude mít žadatel o autorské osvědčení na vynález podle ustanovení tohoto článku vztahujících se na žádosti o patenty právo přednosti založené na podání žádosti o patent na vynález, užitý vzor nebo autorské osvědčení na vynález.

#### Článek 4 bis

(1) Patenty, o něž bylo žádáno v jednotlivých unijních zemích příslušníky Unie, nebudou závislé na patentech, jichž bylo dosaženo pro týž vynález v jiných zemích, ať unijních nebo neunijních.

(2) Tomuto ustanovení je třeba rozumět bez jakéhokoliv omezení, jmenovitě v tom smyslu, že patenty přihlášené v prioritní lhůtě jsou nezávislé, a to jak pokud jde o důvod neplatnosti a zániku patentu, tak i pokud jde o normální dobu trvání.

(3) Toto ustanovení se vztahuje na všechny patenty, které jsou v platnosti v době, kdy nabýlo účinnosti.

(4) Při přístupu nových zemí bude platit totéž pro patenty, které jsou v platnosti na obou stranách v době přístupu.

(5) Patenty nabyté s výhodou priority budou mít v jednotlivých unijních zemích stejnou dobu trvání, jakou by měly, kdyby byly žádány nebo uděleny bez výhody priority.

## Článek 4 ter

Vynálezce má právo, aby byl jako vynálezce v patentu uveden.

## Článek 4 quater

Udělení patentu nesmí být odepřeno a patent nesmí být zrušen z důvodů, že prodej patentovaného výrobku nebo výrobků, k němuž se dospěje pokutním řízením, je národním zákonodárstvím vyloučen nebo omezen.

## Článek 5

A. — (1) Doveze-li majitel patentu do země, kde byl patent udělen, předměty vyrobené v některé zemi Unie, nepřivodí to zánik patentu.

(2) Každá unijní země může učinit legislativní opatření k udělování nucených licencí, aby zabránila zneužívání, které by mohlo z výkonu výlučného práva výrobního nebo obchodního závodu uděleného patentem vzejít např. jeho zneužíváním.

(3) Zánik patentu může být stanoven jen pro případ, když by povolení nucených licencí nebylo postačilo k zamezení takového zneužití. Před uplynutím dvou let počínajíc povolením první nucené licence, nesmí být zahájeno řízení o žalobě na zánik nebo odvolání patentu.

(4) O nucenou licenci nemůže být žádáno z důvodu neužívání nebo nedostatečného užívání před uplynutím lhůty čtyř let od podání žádosti o patent, nebo tří let od udělení patentu, přičemž se použije lhůty, která uplyne později; nucená licence se odepře, ospravedlní-li majitel patentu svou nečinnost řádnými důvody. Takováto nucená licence bude nevýlučná a nebude moci být převedena, a to ani v podobě propůjčení sublicence, jinak, než s částí podniku nebo obchodního závodu užívajícího této licence.

(5) Předchozích ustanovení se použije, s výhradou nezbytných změn, též pro užitné vzory.

B. — Ochrana průmyslových vzorů a modelů nesmí zaniknout ani pro nevyužívání, ani pro dovážení předmětů shodných s předměty chráněnými.

C. — (1) Je-li v některé zemi užívání zapsané známky povinné, smí být zápis zrušen jen po přiměřené lhůtě, a tehdy, když účastník neospravedlní, proč známky nevyužíval.

(2) Jestliže majitel užívá tovární nebo obchodní známky v podobě, která se liší svými prvky, jež nemění rozlišovací povahy známky, od podoby, ve které byla v některé unijní zemi zapsána, nepřivodí to výmaz zápisu a nezmenší to ochranu udělenou známce.

(3) Souběžné užívání téže známky na stejných nebo podobných výrobcích průmyslovými nebo obchodními podniky, které podle ustanovení národního zákona země, v níž je uplatňována ochrana,

jsou pokládány za spolumajitele známky, nebude na překážku zápisu ani nezmenší ochranu, která byla této známce poskytnuta v kterékoli zemi Unie, pokud by toto užívání nebylo s to klamat veřejnost a pokud by nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

D. — Pro uznání práva se nebude vyžadovat, aby na výrobku byla nějaká značka nebo zmínka o patentu, o užitném vzoru, o zápisu tovární nebo obchodní známky nebo o přihlášení vzoru nebo modelu.

## Článek 5 bis

(1) K zaplacení poplatků stanovených pro zachování práv průmyslového vlastnictví musí být povoleno alespoň šestiměsíční poshovění, a to tak, že bude zaplacen příplatek, jestliže jej národní zákonodárství ukládá.

(2) Unijní země mohou stanovit, že patenty na vynálezy, jež zanikly pro nezaplacení poplatků, budou vráceny v předešlý stav.

## Článek 5 ter

V žádné unijní zemi se nepokládá za porušení práv majitele patentu:

1. upotřebí-li se na lodích ostatních unijních zemí patentovaných zařízení v lodním tělese, ve strojích, v lodní výstroji, přístrojích a v jiném příslušenství, když se tyto lodě dostanou na čas nebo náhodně do vod příslušné země, s výhradou, že se tu těchto předmětů upotřebí jenom pro potřeby lodní;
2. upotřebí-li se patentovaných zařízení při stavbě nebo provozu leteckých nebo pozemních vozidel jiných unijních zemí, nebo u součástí těchto vozidel, dostanou-li se přechodně nebo náhodně do této země.

## Článek 5 quater

Doveze-li se výrobek do některé unijní země, kde existuje patent chránící postup výroby tohoto výrobku, budou majiteli patentu příslušet k dovezenému výrobku všechna práva, která mu na podkladě patentu na postup přiznává zákonodárství dovážející země k výrobkům vyrobeným v této zemi.

## Článek 5 quinquies

Průmyslové vzory a modely budou chráněny ve všech unijních zemích.

## Článek 6

(1) Podmínky přihlášky a zápisu továrních a obchodních známek stanoví v každé unijní zemi její národní zákonodárství.

(2) Zámka přihlášená příslušníkem některé unijní země v kterékoliv unijní zemi nemůže však být odmítnuta nebo zrušena z důvodu, že nebyla přihlášená, zapsána nebo obnovena v zemi původu.

(3) Znamka řádně zapsaná v některé unijní zemi se pokládá za nezávislou na známkách zapsaných v jiných unijních zemích včetně země původu.

#### Článek 6 bis

(1) Unijní země se zavazují, buď z úřední povinnosti, jestliže to zákonodárství země dovoluje, nebo na žádost zájemce, že odmítnou nebo zruší zápis a zakáží užívání tovární nebo obchodní známky, která je reprodukcí, napodobením nebo překladem, jež je s to vyvolat záměnu se známkou, o které podle posudku příslušného úřadu země zápisu nebo užívání je tam všeobecně známo, že je již známkou osoby oprávněné požívat výhod této Úmluvy a užívanou pro stejné nebo podobné výrobky. Stejně je tomu, jestliže podstatná část známky je reprodukcí takové známky obecně známé, nebo napodobením, jež je s to způsobit záměnu s ní.

(2) Pro domáhání se výmazu takové známky je povolena lhůta nejméně 5 let od dne zápisu. Unijní země mohou stanovit lhůtu, ve které se lze domáhat zákazu užívání.

(3) Pro domáhání se výmazu nebo zákazu užívání známek zapsaných nebo užívaných ve zlém úmyslu se lhůta nestanoví.

#### Článek 6 ter

(1) a) Unijní země se shodly na tom, že odmítnou nebo zruší zápis a že vhodnými opatřeními zakáží, aby bez zmocnění příslušných míst bylo užíváno jako tovární nebo obchodní známky nebo jako částí těchto známek, erbů, vlajek a jiných znaků státní svrchovanosti unijních zemí, úředních zkušebních, puncovních a záručních značek u nich zavedených, jakož i každých napodobení z hlediska heraldického.

b) Ustanovení uvedená pod bodem a) se vztahují rovněž na erby, vlajky a jiné symbolické znaky, zkratky nebo názvy mezinárodních mezivládních organizací, jichž je jedna nebo více unijních zemí členem, s výjimkou těch erbů, vlajek a jiných symbolických znaků, zkratk a názvů, jež jejich ochrana byla již předmětem platných mezinárodních dohod.

c) Žádná unijní země není povinna použít ustanovení uvedených pod písm. b) ke škodě těch, kdož získali v této zemi práva v dobré víře před nabytím účinnosti této Úmluvy. Unijní země nejsou povinny použít zmíněných ustanovení, jestliže užívání nebo zápis, které jsou uvedeny pod písm. a) shora, nejsou takového druhu, aby mohly ve veřejnosti vzbudit dojem o souvislosti mezi příslušnou organizací a znaky, vlajkami, znaky státní svrchovanosti, zkratkami nebo názvy, nebo není-li užívání nebo zápis pravděpodobně takového druhu, že by byl s to klamat veřejnost o souvislosti mezi uživatelem a organizací.

(2) Používat úředních zkušebních, puncovních a záručních značek je zakázáno jen tehdy, jestliže známky, které je obsahují, jsou určeny k tomu, aby jich bylo užíváno na zboží téhož nebo podobného druhu.

(3) a) K provedení těchto ustanovení se unijní země shodly na tom, že si navzájem oznámí prostřednictvím Mezinárodního úřadu seznam znaků státní svrchovanosti, úředních zkušebních, puncovních a záručních značek, které chtějí nebo budou chtít chránit zcela nebo s určitým omezením podle tohoto článku, a že se navzájem zpraví o všech pozdějších změnách, které nastanou v tomto seznamu. Každá unijní země dá v příhodné době veřejnosti k dispozici seznamy, které jí byly oznámeny.

Pokud jde o vlajky států, není však takové oznámení povinné.

b) Ustanovení uvedená v prvním odstavci pod písm. b) se vztahují jen na erby, vlajky a jiné symbolické znaky, zkratky nebo názvy mezinárodních mezivládních organizací, které byly zmíněnými organizacemi oznámeny unijním zemím prostřednictvím Mezinárodního úřadu.

(4) Každá unijní země smí ve lhůtě 12 měsíců po obdržení seznamů zaslat prostřednictvím Mezinárodního úřadu příslušné zemi nebo mezinárodní mezivládní organizaci své případné námítky.

(5) U vlajek států bude použito opatření, která jsou uvedena v odstavci 1 shora, jen půjde-li o známky zapsané po 6. listopadu 1925.

(6) Pro státní znaky, kromě vlajek, pro úřední a puncovní značky unijních zemí a pro erby, vlajky a jiné symbolické znaky, zkratky nebo názvy mezinárodních mezivládních organizací platí tato ustanovení, jen pokud se týče známek, které byly zapsány po uplynutí dvou měsíců po převzetí oznámení uvedeného v odstavci 3 shora.

(7) V případě zlého úmyslu smějí země dát vymazat i ty znaky, které byly zapsány před 6. listopadem 1925 a obsahují státní znaky, značky a puncovní značky.

(8) Příslušníci každé země, jimž se povolí užívat státních znaků, značek a puncovních značek jejich země, smějí jich užívat, i kdyby se podobaly státním znakům, značkám a puncovním značkám jiné země.

(9) Unijní země se zavazují, že zakáží užívat v obchodu neoprávněně státních znaků jiných unijních zemí, jestliže by takové užívání mohlo vyvolat omyl o původu výrobků.

(10) Předchozí ustanovení nebrání zemím, aby podle článku 3 quinquies odst. 3 písm. B mohly odmítnout nebo prohlásit za neplatné známky, které nedovoleně obsahují erby, vlajky a jiné znaky státní svrchovanosti, nebo znaky a úřední puncovní značky zavedené v některé unijní zemi stejně

jako rozlišovací znaky mezinárodních mezivládních organizací uvedených v odstavci 1 shora.

#### Článek 6 quater

(1) Jestliže podle zákonodárství některé unijní země je převod známky platný jen tehdy, nastal-li současně s převodem podniku nebo obchodu, jemuž známka náleží, postačí k připuštění jeho platnosti, aby část podniku nebo obchodu, která je v této zemi, byla převedena na právního nástupce s výlučným právem v ní vyrábět nebo prodávat výrobky opatřené převedenou známkou.

(2) Toto ustanovení neukládá unijním zemím povinnost uznávat platnost převodu kterékoliv známky, jejíž užívání právním nástupcem by ve skutečnosti uvádělo veřejnost v omyl, zejména pokud se týče původu, povahy nebo podstatných jakostí výrobků, pro něž se známky užívá.

#### Článek 6 quinquies

A. — (1) Každá tovární a obchodní známka řádně zapsaná v zemi původu bude tak, jak jest, připuštěna k přihlášení a chráněna v ostatních unijních zemích s výhradami uvedenými v tomto článku. Tyto země mohou před provedením konečného zápisu požadovat, aby bylo předloženo osvědčení o zápisu v zemi původu vydané příslušným úřadem. Pro toto osvědčení nebude požadováno žádné ověření.

(2) Za zemi původu se pokládá ta unijní země, kde přihlašovatel má skutečný (opravdový) průmyslový nebo obchodní závod, a nemá-li takový závod v Unii, ta unijní země, kde má své bydliště; nemá-li bydliště v Unii, tedy země jeho státní příslušnosti v případě, že je příslušníkem unijní země.

B. — Tovární a obchodní známky, o kterých jedná tento článek, mohou být odmítnuty k zápisu nebo zrušeny jen v těchto případech:

1. jestliže mohou porušit práva, jichž nabyly třetí osoby v zemi, kde je žádáno o ochranu;

2. jestliže nemají rozlišovací způsobilost nebo jsou-li složeny výhradně ze značek nebo údajů, které mohou v obchodě sloužit k označování druhu, jakosti, množství, určení, ceny, místa původu výrobků nebo doby výroby, nebo se staly obvyklými v obecně mluvě nebo v loajálních a stálých obchodních zvyklostech země, kde je požadována ochrana;

3. jestliže odporují dobrým mravům nebo veřejnému pořádku, a zejména mohou-li klamat veřejnost. Rozumí se, že známka nemůže být pokládána za odporující veřejnému pořádku pouze z toho důvodu, že se neshoduje s některým ustanovením známkového práva, vyjímaje případ, kdy se toto ustanovení samo týká veřejného pořádku.

Použití ustanovení článku 10 bis je nicméně vyhrazeno.

C. — (1) Při posuzování, lze-li známku chránit, nutno přihlédnout ke všem skutkovým okolnostem, zvláště k době užívání známky.

(2) V ostatních unijních zemích nemohou být odmítnuty tovární nebo obchodní známky jen z toho důvodu, že se liší od známek chráněných v zemi původu toliko v prvcích, které nezhoršují jejich rozlišovací způsobilost a nedotýkají se totožnosti známek pokud se týče tvaru, v jakém byly přihlášeny v řečené zemi původu.

D. — Nikdo se nemůže dovolávat výhod tohoto článku, jestliže známka, o jejíž ochranu žádá, není zapsána v zemi původu.

E. — V žádném případě však nevzejde obnovením zápisu známky v zemi původu povinnost obnovit zápis v ostatních unijních zemích, v nichž byla známka zapsána.

F. — Výhoda priority se zachovává přihláškám známek učiněným ve lhůtě podle článku 4 i tehdy, když se zápis v zemi původu stal teprve po uplynutí této lhůty.

#### Článek 6 sexies

Unijní země se zavazují chránit známky služeb. Nejsou povinny zavádět zápis těchto známek.

#### Článek 6 septies

(1) Žádá-li jednatel nebo zástupce majitele známky v některé unijní zemi o zápis této známky na své vlastní jméno v jedné nebo několika těchto zemích bez souhlasu tohoto majitele, je majitel oprávněn podat námitky proti požadovanému zápisu a žádat o výmaz, nebo povoluje-li to zákon dotyčné země, o převod zápisu na sebe, pokud by jednatel nebo zástupce neospravedlnil své jednání.

(2) S výhradou výše uvedeného odstavce 1 je majitel známky oprávněn podat námitky proti užívání své známky jednatelům nebo zástupcům, pokud k tomuto užívání nedal zmocnění.

(3) Národním zákonodárstvím může být stanovena spravedlivá lhůta, ve které by majitel známky mohl uplatňovat svá práva podle tohoto článku.

#### Článek 7

Povaha výrobku, na který má být tovární nebo obchodní známka připojována, nemůže v žádném případě překážet zápisu známky.

#### Článek 7 bis

(1) Unijní země se zavazují připustit k přihlášení a chránit známky svazové, náležející sdružením, jejichž existence neodporuje zákonu země původu, a to i tehdy, když tato sdružení nemají průmyslový nebo obchodní závod.

(2) Každá země má však na vůli posoudit, za kterých zvláštních podmínek bude svazová známka chráněna, a může odmítnout ochranu, jestliže tato známka odporuje veřejným zájmům.

(3) Ochrana těchto známek nemůže však být odmítnuta žádnému sdružení, jehož existence neodporuje zákonu země původu, z důvodu, že sdružení nemá sídlo v zemi, kde je požadována ochrana, nebo že není ustaveno podle zákonodárství této země.

#### Článek 8

Obchodní jméno je chráněno ve všech unijních zemích, aniž by bylo třeba je přihlašovat nebo zapisovat; nerozhoduje, zdali je, či není částí tovární nebo obchodní známky.

#### Článek 9

(1) Každý výrobek, který je nedovoleně označen tovární nebo obchodní známkou nebo obchodním jménem, bude při dovozu do těch unijních zemí, ve kterých tato známka nebo toto obchodní jméno mají právo na zákonnou ochranu, zabaven.

(2) Zabavení se provede rovněž v zemi, kde došlo k nedovolenému značení, nebo v zemi, kam byl výrobek dovezen.

(3) K zabavení dojde podle vnitřního zákonodárství každé země, buď na návrh prokurátora nebo kteréhokoliv jiného příslušného úřadu, nebo na žádost zúčastněné strany, ať je to osoba fyzická, nebo právnická.

(4) Úřady nejsou povinny provést zabavení v případě průvozu.

(5) Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, bude zabavení nahrazeno zákazem dovozu nebo zabavením ve vnitrozemí.

(6) Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, ani zákaz dovozu ani zabavení ve vnitrozemí, budou tato opatření až do příslušné zákonodárné změny nahrazena žalobami a prostředky, které zákon této země propůjčuje ve stejném případě vlastním státním příslušníkům.

#### Článek 10

(1) Ustanovení předchozího článku bude použito v případě přímého nebo nepřímého užívání falešného označení původu výrobku nebo totožnosti výrobce, továrníka nebo obchodníka.

(2) V každém případě bude za zúčastněnou stranu uznána každá osoba fyzická nebo právnická, každý výrobce, továrník nebo obchodník zúčastněný na těžbě, výrobě nebo obchodu s tímto výrobkem a usazený v místě falešně označeném jako místo původu nebo v oblasti, kde toto místo leží, nebo v zemi falešně označené, nebo v zemi, kde falešné označení o původu je užíváno.

#### Článek 10 bis

(1) Unijní země jsou povinny zajistit příslušníkům Unie účinnou ochranu proti nekalé soutěži.

(2) Nekalou soutěží je každá soutěžní činnost, která odporuje poctivým zvyklostem v průmyslu nebo v obchodě.

(3) Zejména musí být zakázány:

1. jakékoliv činy, které by mohly jakkoli způsobit záměnu s podnikem, výrobky nebo s průmyslovou nebo obchodní činností soutěžitele;

2. falešné údaje při provozování obchodu, které by mohly poškodit dobrou pověst podniku, výrobků nebo průmyslové nebo obchodní činnosti soutěžitele;

3. údaje nebo tvrzení, jejichž užívání při provozu obchodu by bylo s to uvádět veřejnost v omyl o vlastnosti, způsobu výroby, charakteristice, způsobilosti k použití nebo o množství zboží.

#### Článek 10 ter

(1) Unijní země se zavazují, že zajistí příslušníkům ostatních unijních zemí vhodné zákonné prostředky k účinnému potlačování veškerých činů uvedených v článcích 9, 10 a 10 bis.

(2) Zavazují se dále, že učiní opatření, aby svazům a sdružením, které zastupují zúčastněné průmyslníky, výrobce nebo obchodníky a jejichž existence se nepříčí zákonům jejich země, bylo — pokud jde o potlačování činů označených v článcích 9, 10 a 10 bis — dovoleno zakročovat u soudů nebo u správních úřadů, a to v takové míře, v jaké to zákon země, kde se žádá o ochranu, dovoluje svazům a sdružením této země.

#### Článek 11

(1) Unijní země udělí podle svého vnitřního zákonodárství patentovatelným vynálezům, užitným vzorům, průmyslovým vzorům nebo modelům, jakož i továrním nebo obchodním známkám dočasnou ochranu, pokud jde o výrobky, které budou vystaveny na mezinárodních výstavách úředních nebo úředně uznaných a pořádaných na území některé z uvedených zemí.

(2) Touto dočasnou ochranou nebudou prodlouženy lhůty uvedené v článku 4. Bude-li později žádáno o právo přednosti, může každá země stanovit, že lhůta počíná běžet ode dne, kdy výrobek byl vnesen do výstavy.

(3) Každá země může vyžadovat jakožto důkaz o totožnosti vystavovaného předmětu a o datu jeho vnesení doklady, které uzná za vhodné.

#### Článek 12

(1) Každá unijní země se zavazuje, že zřídí zvláštní úřad pro průmyslové vlastnictví a ústřední přihlašovnu, aby bylo možno oznamovat veřejnosti patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory nebo modely a tovární nebo obchodní známky.

(2) Tento úřad bude vydávat periodicky úřední list. Bude pravidelně publikovat:

a) jména oprávněných osob, jimž byly vydány patenty, spolu s krátkým označením patentovaných vynálezů;

b) reprodukce zapsaných známek.

### Článek 13

[1] a) Unie má Shromáždění skládající se z unijních zemí, které jsou vázány články 13 až 17.

b) Vláda každé země je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a znalce.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila.

[2] a) Shromáždění:

- i) projednává všechny otázky týkající se chodu a dalšího rozvoje Unie a plnění této Úmluvy;
- ii) dává pokyny Mezinárodnímu úřadu duševního vlastnictví (dále jen „Mezinárodní úřad“), o němž se pojednává v Úmluvě zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále jen „Organizace“), pro přípravu revizních konferencí rovněž podle připomínek unijních zemí, které nejsou vázány články 13 až 17;
- iii) reviduje a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele Organizace týkající se Unie a dává mu všechny užitečné pokyny v otázkách kompetence Unie;
- iv) volí členy Výkonného výboru Shromáždění;
- v) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost svého Výkonného výboru a dává mu pokyny;
- vi) stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Unie a schvaluje její závěrečné účty;
- vii) schvaluje finanční řád Unie;
- viii) zřizuje výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za užitečné pro uskutečnění cílů Unie;
- ix) rozhoduje, které země, které nejsou členy Unie, a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace se mohou zúčastnit jeho zasedání jako pozorovatelé;
- x) schvaluje změny článků 13 až 17;
- xi) činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Unie;
- xii) plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato Úmluva;
- xiii) vykonává, s výhradou jejich přijetí, práva, která jsou mu svěřena Úmluvou zřizující Organizaci.

b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhodne Shromáždění s přihlédnutím ke stanovisku Koordináčního výboru Organizace.

[3] a) S výjimkou ustanovení písmena b) může delegát zastupovat pouze jednu zemi.

b) Unijní země sdružené podle zvláštní dohody v jednom společném úřadě majícím pro každou z nich povahu zvláštního národního úřadu pro průmyslové vlastnictví, o kterém pojednává článek 12, mohou být při jednáních zastupovány společně jednou z nich.

[4] a) Každá členská země Shromáždění má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Shromáždění tvoří kvorum.

c) Bez ohledu na ustanovení písmena b), je-li na zasedání počet zastoupených zemí nižší než polovina, ale činí-li aspoň jednu třetinu členských zemí Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí; takováto rozhodnutí Shromáždění, s výjimkou rozhodnutí o řízení, se stanou vykonatelnými teprve po splnění podmínek dále uvedených. Mezinárodní úřad oznámí uvedená rozhodnutí členským zemím Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby písemně ve lhůtě tří měsíců počítané od data tohoto sdělení vyjádřily svůj hlas anebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas anebo abstenci, roven nejméně počtu zemí chybějících k dosažení kvora na zasedání, tato rozhodnutí se stanou vykonatelnými za předpokladu, že je dosaženo současně požadované většiny.

d) S výhradou ustanovení článku 17, 2) přijímá Shromáždění rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

[5] a) S výhradou pododstavce b) může delegát hlasovat pouze jménem jedné země.

b) Unijní země, o kterých se pojednává v odstavci 3 b), se obecně vynasnaží, aby byly zastoupeny na zasedáních Shromáždění svými vlastními delegacemi. Avšak nemůže-li z mimořádných důvodů některá z uvedených zemí být zastoupena svou vlastní delegací, může dát jiné delegaci z těchto zemí zmocnění hlasovat jejím jménem; jedna delegace může takto na základě zmocnění hlasovat pouze pro jednu zemi. Zmocnění k tomuto účelu musí být provedeno aktem podepsaným hlavou státu nebo příslušným ministrem.

[6] Unijní země, které nejsou členy Shromáždění, se mohou jeho zasedání zúčastnit jako pozorovatelé.

[7] a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání na svolání generálním ředitelem a kromě mimořádných případů ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.



b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání na svolání rozeslané generálním ředitelem na žádost Výkonného výboru nebo na žádost jedné čtvrtiny členských zemí Shromáždění.

(<sup>6</sup>) Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

#### Článek 14

(<sup>1</sup>) Shromáždění má Výkonný výbor.

(<sup>2</sup>) a) Výkonný výbor se skládá ze zemí zvolených z členských zemí Shromáždění. Kromě toho je země, na jejímž území má Organizace své sídlo, s výhradou ustanovení článku 16 odst. 7 b), zastoupena ve Výkonném výboru ex officio.

b) Vláda každé země, která je členem Výkonného výboru, je zastupována jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a experty.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila.

(<sup>3</sup>) Počet členských zemí Výkonného výboru odpovídá jedné čtvrtině počtu členských zemí Shromáždění. Při stanovení počtu míst, která mají být obsazena, se k zůstatkům po dělení čtyřmi nepřihlíží.

(<sup>4</sup>) Při volbě členů Výkonného výboru přihlédne Shromáždění k vyrovnanému zeměpisnému rozvržení a k tomu, aby všechny země, které jsou stranami zvláštních dohod zřízených v souvislosti s Uníí, byly mezi zeměmi tvořícími Výkonný výbor zastoupeny.

(<sup>5</sup>) a) Členské země Výkonného výboru vykonávají svoji funkci od skončení zasedání Shromáždění, na kterém byly zvoleny, do skončení příštího řádného zasedání Shromáždění.

b) Členské země Výkonného výboru mohou být znovu zvoleny, nejvýše však dvě třetiny z nich.

c) Shromáždění stanoví pravidla o způsobech zvolení a případného znovuzvolení členů Výkonného výboru.

(<sup>6</sup>) a) Výkonný výbor:

- i) připravuje návrh pořadu jednání Shromáždění;
- ii) předkládá Shromáždění návrhy týkající se návrhu programu a tříletého rozpočtu Unie připravené generálním ředitelem;
- iii) vyjadřuje se v rámci programu a tříletého rozpočtu k ročním programům a rozpočtům připraveným generálním ředitelem;
- iv) předkládá Shromáždění s příslušnými komentáři periodické zprávy generálního ředitele a roční revizní účetní zprávy;
- v) číří podle usnesení Shromáždění a s přihlédnutím k okolnostem vzniklým mezi dvěma řádnými zasedáními tohoto Shromáždění všechna opatření nezbytná k provedení programu Unie generálním ředitelem;

vi) vykonává všechny další úkoly, které jsou mu svěřeny v rámci této Úmluvy.

b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhodne Výkonný výbor s přihlédnutím ke stanovisku Koordináčního výboru Organizace.

(<sup>7</sup>) a) Výkonný výbor se schází jednou za rok na řádné zasedání, a to na svolání generálním ředitelem pokud možno ve stejnou dobu a na stejném místě jako Koordináční výbor Organizace.

b) Výkonný výbor se schází na mimořádné zasedání na svolání, které rozešle generální ředitel buď z iniciativy Výkonného výboru nebo na žádost jeho předsedy nebo jedné čtvrtiny členů Výkonného výboru.

(<sup>8</sup>) a) Každá členská země Výkonného výboru má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Výkonného výboru tvoří kvorum.

c) Rozhodnutí se přijímají prostou většinou odevzdaných hlasů.

d) Abstence se nepočítá jako hlas.

e) Delegát může zastupovat pouze jednu zemi a hlasovat pouze jménem jedné země.

(<sup>9</sup>) Unijní země, které nejsou členy Výkonného výboru, se mohou jeho zasedání zúčastnit jako pozorovatelé.

(<sup>10</sup>) Výkonný výbor schvaluje svůj jednací řád.

#### Článek 15

(<sup>1</sup>) a) Administrativní úkoly Unie zajišťuje Mezinárodní úřad, který nastupuje po úřadu Unie spojeném s úřadem Unie vytvořeném podle Mezinárodní úmluvy na ochranu literárních a uměleckých děl.

b) Mezinárodní úřad plní zejména úkoly sekretariátu jednotlivých orgánů Unie.

c) Generální ředitel Organizace je nejvyšším úředníkem Unie a zastupuje ji.

(<sup>2</sup>) Mezinárodní úřad shromažďuje a publikuje informace o ochraně průmyslového vlastnictví. Každá unijní země informuje co nejdříve Mezinárodní úřad o textu každého nového zákona a o všech oficiálních textech týkajících se ochrany průmyslového vlastnictví. Mimo to poskytuje Mezinárodnímu úřadu všechny publikace vydávané jejími orgány pro průmyslové vlastnictví, které se týkají přímo ochrany průmyslového vlastnictví a které Mezinárodní úřad považuje za zajímavé pro svou činnost.

(<sup>3</sup>) Mezinárodní úřad vydává měsíčník.

(<sup>4</sup>) Mezinárodní úřad poskytuje každé unijní zemi na její žádost informace o otázkách týkajících se ochrany průmyslového vlastnictví.

[<sup>5</sup>] Mezinárodní úřad vypracovává studie a poskytuje služby určené k usnadnění ochrany průmyslového vlastnictví.

[<sup>6</sup>] Generální ředitel a každý jím určený pracovník se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, Výkonného výboru a jiného výboru znalců nebo pracovní skupiny. Generální ředitel nebo jím určený pracovník je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

[<sup>7</sup>] a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění a ve spolupráci s Výkonným výborem revizní konference o jiných ustanoveních Úmluvy než obsažených v článcích 13 až 17.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se zúčastní bez hlasovacího práva jednání na těchto konferencích.

[<sup>8</sup>] Mezinárodní úřad plní všechny další úkoly, které jsou mu uloženy.

## Článek 16

[<sup>1</sup>] a) Unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů uníí a případně částku danou k dispozici rozpočtu Konference Organizace.

c) Za výdaje společné uníím se považují výdaje, které nelze připsat výlučně Unii, ale které lze připsat také jedné nebo více dalším uníím spravovaným Organizací. Podíl Unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který má Unie na nich.

[<sup>2</sup>] Rozpočet Unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních uníí spravovaných Organizací.

[<sup>3</sup>] Rozpočet Unie je financován z těchto zdrojů:

- i) z příspěvků unijních zemí;
- ii) z poplatků a dávek za služby vykonávané Mezinárodním úřadem z titulu Unie;
- iii) z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu souvisejících s Uníí a z poplatků za tyto publikace;
- iv) z darů, odkazů a subvencí;
- v) z nájemného, úroků a dalších různých příjmů.

[<sup>4</sup>] a) Aby byl určen podíl příspěvků do rozpočtu, zařazuje se každá unijní země do jedné třídy a platí své roční příspěvky na základě počtu stanoveného takto:

Třída I — 25

Třída II — 20

Třída III — 15

Třída IV — 10

Třída V — 5

Třída VI — 3

Třída VII — 1.

b) Pokud tak již neučinila dříve, oznámí každá země současně s uložením ratifikačních listin nebo listin o přístupu třídu, do které chce být zařazena. Třidu může změnit. Vybere-li si nižší třídu, je země povinna to oznámit Shromáždění na jeho řádném zasedání. Taková změna se stane účinnou začátkem kalendářního roku následujícího po příslušném zasedání.

c) Roční příspěvek každé země představuje částku, jejíž poměr k celkové částce ročních příspěvků všech zemí do rozpočtu Unie je stejný jako poměr mezi počtem jednotek třídy, do které je zařazena, a celkovým počtem jednotek všech zemí.

d) Příspěvky jsou splatné prvního ledna každého roku.

e) Země, která je v prodlení s placením svých příspěvků, nemůže vykonávat své hlasovací právo v žádném orgánu Unie, jehož je členem, rovná-li se částka nedoplatků nebo překračuje-li částku příspěvků, které má platit tato země za dva předcházející plné roky. Takové zemi se však může dovolit, aby i nadále vykonávala své hlasovací právo v daném orgánu, pokud tento orgán má za to, že prodlení v placení bylo způsobeno mimořádnými a nevyhnutelnými okolnostmi.

f) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

[<sup>5</sup>] Výši poplatků a částek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Unie stanoví generální ředitel, který o nich informuje Shromáždění a Výkonný výbor.

[<sup>6</sup>] a) Unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každou unijní zemí. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.

b) Výše počáteční platby každé země do uvedeného fondu nebo její účasti na zvýšení tohoto fondu je úměrná ročnímu příspěvku této země v roce, během kterého je fond vytvořen nebo učiněno rozhodnutí o jeho zvýšení.

c) Výše a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechl názor Koordinačního výboru Organizace.

[<sup>7</sup>] a) Smlouva o sídle Organizace uzavřená se zemí, na jejímž území má Organizace své sídlo, stanoví, že tato země poskytuje zálohy v případech, kdy je provozovací kapitálový fond nedostatečný. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž jsou poskytovány, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi takovou zemí a Organizací. Taková země má ex officio místo ve

Výkonném výboru po dobu, po kterou pro ni trvá závazek poskytovat zálohy.

b) Jak země uvedená v písmenu a), tak i Organizace mají každá právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Výpověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

[<sup>8</sup>] Revize účtů je zajišťována způsobem stanoveným finančním řádem jednou nebo více unijními zeměmi nebo externími revizory, kteří jsou s jejich souhlasem ustanoveni Shromážděním.

#### Článek 17

[<sup>1</sup>] Návrhy na změny článků 13, 14, 15, 16 a tohoto článku mohou být předloženy každou členskou zemí Shromáždění, Výkonným výborem nebo generálním ředitelem. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským zemím Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáváním ve Shromáždění.

[<sup>2</sup>] Změny článků uvedených v odstavci 1 schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakákoliv změna článku 13 a tohoto odstavce vyžaduje čtyř pětinu odevzdaných hlasů.

[<sup>3</sup>] Změny článků uvedených v odstavci 1 vstoupí v platnost měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemné oznámení o jejich přijetí učiněná v souladu s příslušnými ústavními pravidly, a to od tří čtvrtin zemí, které byly členy Shromáždění v době, kdy změna byla schválena. Změny uvedených článků takto přijaté váží všechny země, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna vstoupí v platnost nebo které se stanou jeho členy později, avšak každá změna, která zvyšuje finanční závazky unijních zemí, zavazuje pouze ty země, které oznámily přijetí uvedené změny.

#### Článek 18

[<sup>1</sup>] Tato Úmluva bude podrobena revizím, jež mají zavést zlepšení zaměřená na zdokonalení systému Unie.

[<sup>2</sup>] Za tím účelem se budou v jedné z unijních zemí konat postupně konference delegátů těchto zemí.

[<sup>3</sup>] Změny článků 13 až 17 se spravují ustanoveními článku 17.

#### Článek 19

Unijní země si navzájem vyhrazují právo sjednávat odděleně mezi sebou zvláštní dohody na ochranu průmyslového vlastnictví, pokud takové dohody neodporují ustanovením této Úmluvy.

#### Článek 20

[<sup>1</sup>] a) Unijní země, která podepsala toto znění, může je ratifikovat, a nepodepsala-li je, může k němu přistoupit. Ratifikační listiny nebo listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

b) Unijní země může prohlásit ve své ratifikační listině nebo listině o přístupu, že ratifikace nebo přístup se nevztahují:

i) na články 1 až 12 nebo

ii) na články 13 až 17.

c) Unijní země, která podle písmena b) vyloučila z účinků ratifikace nebo přístupu jednu ze dvou skupin článků zmíněných v uvedeném pododstavci, může kdykoliv později prohlásit, že rozšiřuje účinky své ratifikace nebo svého přístupu na tuto skupinu článků. Takové prohlášení se ukládá u generálního ředitele.

[<sup>2</sup>] a) Články 1 až 12 vstoupí v platnost pro deset prvních unijních zemí, které uložily ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, aniž učinily prohlášení podle odstavce 1, b), i) tři měsíce po uložení desáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

b) Články 13 až 17 vstoupí v platnost pro deset prvních unijních zemí, které uložily ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, aniž učinily prohlášení podle odstavce 1, b), ii) tři měsíce po uložení desáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

c) S výhradou počátečního vstupu každé ze dvou skupin článků uvedených v odstavci 1, b), i) a ii) v platnost podle ustanovení písmena a) a b) a s výhradou ustanovení článku 1, b) vstoupí články 1—17 v platnost pro unijní země jiné, než jsou uvedeny v pododstavcích a) a b), které uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu, jakož i pro všechny unijní země, které uloží prohlášení podle odstavce 1, c), tři měsíce po datu oznámení o tomto uložení generálním ředitelem, leč by v uložení listině nebo prohlášení bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi v datu tam uvedeném.

[<sup>3</sup>] Pro každou unijní zemi, která uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu, vstoupí v platnost články 18 až 30 prvním dnem, kdy kterákoliv z obou skupin článků uvedená v odstavci 1, b) vstoupí v platnost pro tuto zemi podle odstavce 2), a), b) nebo c).

#### Článek 21

[<sup>1</sup>] Každá země, která není členskou zemí Unie, může přistoupit k tomuto znění Úmluvy, a stát se tak členem Unie. Listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

[<sup>2</sup>] Pro zemi, která není členskou zemí Unie a která uložila listiny o přístupu jeden anebo více měsíců přede dnem, kdy vstoupí v platnost ustanovení tohoto znění, vstoupí toto znění v platnost ke dni, kdy ustanovení vstoupí poprvé v platnost podle článku 20, 2), a), nebo b), leč by v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum;

avšak

- i) nevstoupí-li články 1 až 12 v platnost k tomuto dni, bude příslušná země v mezidobí, než vstoupí v platnost tato ustanovení, a místo nich vázána články 1 až 12 Lisabonského znění;
- ii) nevstoupí-li články 13 až 17 v platnost k tomuto dni, bude příslušná země v mezidobí, než vstoupí v platnost tato ustanovení, a místo nich vázána články 13 a 14 odst. 3) a 5) Lisabonského znění.

Uvede-li země v listině o přístupu pozdější datum, vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi v datu uvedeném v listině.

b) Pro zemi, která není členskou zemí Unie a která uloží listinu o přístupu ke dni, který následuje po vstupu v platnost jedné samotné skupiny článků tohoto znění, nebo ke dni, který tomuto vstupu v platnost předchází méně než měsíc, vstoupí toto znění v platnost s výhradou ustanovení pododstavce a) tři měsíce po dni, kdy takový přístup byl oznámen generálním ředitelem, leč by v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi v datu tam uvedeném.

[<sup>3</sup>] Pro zemi, která není členskou zemí Unie a která uloží listinu o přístupu po dni, kdy toto znění vstoupí v platnost jako celek, nebo učiní-li tak méně než jeden měsíc před tímto datem, vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po dni, kdy byl přístup oznámen generálním ředitelem, leč by v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi v datu tam uvedeném.

## Článek 22

S výhradou možných výjimek uvedených v článcích 20 odst. 1), b) a 28 odst. 2) znamená ratifikace nebo přístup automaticky přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod plynoucích z tohoto znění.

## Článek 23

Poté, co vstoupí toto znění v platnost ve svém celku, nemůže země přistoupit k dřívějším zněním této Úmluvy.

## Článek 24

[<sup>1</sup>] Každá země může prohlásit ve své ratifikační listině nebo v listině o přístupu nebo může kdykoliv později písemně informovat generálního ředitele, že tato Úmluva se vztahuje na všechna nebo na část území uvedených v prohlášení nebo v oznámení, za jejichž vnější vztahy je tato země odpovědná.

[<sup>2</sup>] Každá země, která učinila takové prohlášení nebo takové oznámení, může kdykoliv oznámit generálnímu řediteli, že tato Úmluva přestává být použitelná na celá nebo na část těchto území.

[<sup>3</sup>] a) Prohlášení učiněné podle odst. 1) se stane účinným dnem, kdy se stane účinnou ratifikace nebo přístup, v nichž bylo obsaženo, a oznámení učiněné podle tohoto odstavce se stane účinným tři měsíce poté, kdy bylo oznámeno generálním ředitelem.

b) Oznámení učiněné podle odst. 2) se stane účinným dvanáct měsíců poté, kdy došlo generálnímu řediteli.

## Článek 25

[<sup>1</sup>] Každá země, která je stranou této Úmluvy, se zavazuje, že učiní v souladu se svými ústavními předpisy opatření nezbytná k provedení této Úmluvy.

[<sup>2</sup>] Předpokládá se, že v okamžiku, kdy země uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu, bude s to zajistit v souladu se svým vnitřním zákonodárstvím účinnost ustanovení této Úmluvy.

## Článek 26

[<sup>1</sup>] Tato Úmluva zůstává v platnosti po neomezenou dobu.

[<sup>2</sup>] Každá země může vypovědět toto znění tím, že zašle oznámení generálnímu řediteli. Taková výpověď znamená také výpověď všech dřívějších znění a týká se pouze země, která ji podala, zatím co pro ostatní unijní země zůstává Úmluva platná a vykonatelná.

[<sup>3</sup>] Výpověď se stává účinnou jeden rok po dni, kdy generální ředitel obdržel příslušné oznámení.

[<sup>4</sup>] Právo výpovědi obsažené v tomto článku může země vykonat teprve po uplynutí lhůty pět let ode dne, kdy se stala členskou zemí Unie.

## Článek 27

[<sup>1</sup>] Toto znění nahrazuje ve vztazích mezi zeměmi, mezi nimiž platí, a v rozsahu, v jakém platí, Pařížskou úmluvu ze dne 20. března 1883 a další revidovaná znění.

[<sup>2</sup>] a) Pokud jde o země, na které se toto znění nevztahuje nebo se nevztahuje ve svém celku, ale mezi nimiž platí Lisabonské znění ze dne 31. října 1958, zůstává toto posléze uvedené znění v platnosti ve svém celku anebo jenom v části, kterou nenahrazuje toto znění podle odstavce 1).

b) Stejně tak pro země, na které se nevztahuje ani toto znění, ani jeho části, ani Lisabonské znění, zůstává v platnosti znění Londýnské ze dne 2. června 1934 ve svém celku anebo jenom v části, kterou nenahrazuje toto znění podle odst. 1).

c) Stejně tak pro země, na které se nevztahuje ani toto znění, ani jeho části, ani Lisabonské, ani Londýnské znění, zůstává v platnosti znění Haagské ze dne 6. listopadu 1925 ve svém celku nebo jenom v části, kterou nenahrazuje toto znění podle odst. 1).

[3] Země, které nejsou členskými zeměmi Unie a stanou se smluvními stranami tohoto znění, použijí je ve vztahu k unijním zemím, které nejsou smluvními stranami tohoto znění nebo které, ač jsou smluvními stranami tohoto znění, učinily prohlášení ve smyslu článku 20 odst. 1), b), 1). Uvedené země připustí, aby tyto unijní země použily ve svých vztazích s nimi ustanovení nejposlednějšího znění, jehož jsou smluvními stranami.

#### Článek 28

[1] Veškeré spory mezi dvěma nebo více unijními zeměmi, které se týkají výkladu nebo použití této Úmluvy a které se nevyřídí jednáním, mohou být předloženy kteroukoliv z dotčených zemí Mezinárodnímu soudnímu dvoru cestou žádosti odpovídající statutu dvora, ledaže by se dotčené země dohodly na jiném způsobu řešení. Žádající země informuje o sporu předloženém dvoru Mezinárodní úřad; ten to oznámí všem ostatním unijním zemím.

[2] Při podpisu tohoto znění nebo uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu může země prohlásit, že se nepovažuje vázána ustanoveními odstavce 1. Pokud jde o spory mezi takovou zemí a ostatními unijními zeměmi, nepoužije se ustanovení odstavce 1).

[3] Země, která učinila prohlášení ve smyslu ustanovení odstavce 2), může je kdykoliv odvolat oznámením zaslaným generálnímu řediteli.

#### Článek 29

[1] a) Toto znění je podepsáno v jediném vyhotovení ve francouzském jazyce a uloženo u švédské vlády.

b) Generální ředitel vyhotoví oficiální texty po poradě se zainteresovanými vládami v anglickém, italském, německém, portugalském, ruském a španělském jazyce a v dalších jazycích, které může určit Shromáždění.

c) V případě různosti názorů na výklad jednotlivých textů rozhoduje text francouzský.

[2] Toto znění zůstává otevřené k podpisu ve Stockholmu do dne 13. ledna 1968.

[3] Generální ředitel předá dvě švédskou vládou ověřené kopie podepsaného textu tohoto znění vládám všech unijních zemí a na žádost vládě kterékoli jiné země.

[4] Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

[5] Generální ředitel oznamuje vládám všech unijních zemí podpisy, uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu a všechna prohlášení obsažená v takových listinách nebo učiněná podle článku 20 odst. 1), c) vstup ustanovení tohoto znění v platnost, oznámení o výpovědi a oznámení podle článku 24.

#### Článek 30

[1] Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, se odkazy v tomto znění na Mezinárodní úřad Organizace nebo na generálního ředitele považují za odkazy na úřad Unie nebo jeho ředitele.

[2] Unijní země, které nejsou vázány články 13 až 17, mohou po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost Úmluva zřizující Organizaci, vykonávat, pokud si toho přejí, práva přiznaná podle článku 13 až 17 tohoto znění, jako kdyby byly těmito ustanoveními vázány. Země, která chce vykonávat tato práva, uloží za tím účelem u generálního ředitele písemné oznámení, které se stane účinným v den přijetí. Tyto země jsou považovány za členy Shromáždění až do doby, kdy uplyne uvedené období.

[3] Pokud se všechny unijní země nestanou členskými zeměmi Organizace, bude Mezinárodní úřad Organizace vykonávat svoji funkci rovněž jako úřad Unie a generální ředitel jako ředitel tohoto Úřadu.

[4] Jakmile se všechny unijní země stanou členy Organizace, práva, závazky a majetek úřadu Unie přejdou na Mezinárodní úřad Organizace.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto znění Úmluvy.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

## 65

## VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. ledna 1975

**o Madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Nice dne 15. června 1957 a ve Stockholmu dne 14. července 1967**

Dne 14. července 1967 byla ve Stockholmu sjednána nová revize Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891.

President republiky Madridskou dohodu o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891, ve znění sjednaném ve Stockholmu dne 14. července 1967, ratifikoval a

listina o přístupu ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14 (4 a) dnem 19. září 1970. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 29. prosince 1970.

Český překlad Dohody se vyhláší, je současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

## MADRIDSKÁ DOHODA

**o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Nice dne 15. června 1957 a ve Stockholmu dne 14. července 1967**

## Článek 1

1. Země, na které se vztahuje tato Dohoda, tvoří Zvláštní unii pro mezinárodní zápis známek.

2. Příslušníci každé smluvní země si budou moci ve všech ostatních smluvních zemích této Dohody zajistit ochranu svých známek pro výrobky nebo služby zapsaných v zemi původu tím způsobem, že tyto známky přihlásí u Mezinárodního úřadu duševního vlastnictví (dále označovaného jako „Mezinárodní úřad“), o kterém pojednává Úmluva zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále označovaná jako „Organizace“), prostřednictvím úřadu uvedené země původu.

3. Za zemi původu se bude pokládat ta země Zvláštní unie, ve které má přihlašovatel skutečný a opravdový průmyslový nebo obchodní závod; nemá-li takový závod v některé zemi Zvláštní unie, tedy ta země Zvláštní unie, kde má své bydliště; nemá-li bydliště v zemi Zvláštní unie, tedy ta země, kam patří podle své státní příslušnosti, je-li příslušníkem některé země Zvláštní unie.

## Článek 2

Příslušníkům smluvních zemí jsou na roveň postaveni příslušníci zemí nepřistoupiвших k této Dohodě, kteří na území Zvláštní unie, vytvořené

touto Dohodou, vyhovují podmínkám stanoveným v čl. 3 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

### Článek 3

1. Každá žádost o mezinárodní zápis musí být předložena na formuláři předepsaném v prováděcím řádu. Úřad země původu známky potvrdí, že se údaje, které jsou obsaženy v této žádosti, shodují s údaji národního rejstříku, a uvede data a čísla přihlášky a zápisu známky v zemi původu, jakož i datum žádosti o mezinárodní zápis.

2. Přihlašovatel musí uvést výrobky nebo služby, pro které se ochrana známky požaduje, jakož i pokud možno odpovídající třídu nebo třídy podle třídění zavedeného Nicskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely registrace známek. Jestliže přihlašovatel neuvede tento údaj, zatřídí Mezinárodní úřad výrobky nebo zboží do odpovídajících tříd tohoto třídění. Třídění, které uvedl přihlašovatel, bude podrobena kontrole, kterou provede Mezinárodní úřad ve spolupráci s národním úřadem. V případě neshody mezi národním úřadem a Mezinárodním úřadem bude rozhodující názor Mezinárodního úřadu.

3. Jestliže přihlašovatel požaduje barvu jako rozlišovací znak své známky, je povinen:

1. výslovně to prohlásit a uvést ve své přihlášce poznámku udávající požadovanou barvu nebo sestavu barev;
2. ke své žádosti připojit barevné otisky dotyčné známky, které Mezinárodní úřad přiloží ke svým oznámením. Počet těchto otisků bude stanoven prováděcím řádem.

4. Mezinárodní úřad zapíše ihned známky přihlášené podle článku prvního. Zápis bude označen datem žádosti o mezinárodní zápis v zemi původu, pokud ji Mezinárodní úřad obdrží do dvou měsíců, počítaje od tohoto data. Jestliže žádost nedorazí v této lhůtě, Mezinárodní úřad ji zapíše s datem, kdy mu došla. Mezinárodní úřad oznámí tento zápis neprodleně zúčastněným úřadům. Zapsané známky budou zveřejňovány v periodickém věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem, a to podle údajů obsažených v žádosti o zápis. Pokud se týče známek, které obsahují obrazový prvek nebo zvláštní písmo, určí prováděcí řád, zda přihlašovatel má dodat štoček.

5. Aby zapsané známky byly ve smluvních zemích uvedeny v obecnou známost, obdrží každý úřad od Mezinárodního úřadu určitý počet výtisků uvedené publikace zdarma a určitý počet za sníženou cenu úměrně k počtu jednotek, jak o nich pojednává článek 16, 4. a), Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví za podmínky stanovených prováděcím řádem. Toto uveřejnění se bude pokládat ve všech smluvních zemích za úplně postačující a žádné jiné se nesmí od přihlašovatele požadovat.

### Článek 3 bis

1. Každá smluvní země může kdykoliv oznámit písemně generálnímu řediteli Organizace (dále označovaný jako „generální ředitel“), že se ochraňuje na jeho zemi jen tehdy, jestliže o to přihlašovatel výslovně požádá.

2. Toto oznámení nabude účinnosti až po šesti měsících ode dne, kdy je generální ředitel oznámí ostatním smluvním zemím.

### Článek 3 ter

1. Žádost o rozšíření ochrany vyplývající z mezinárodního zápisu na zemi, která použila možnosti dané čl. 3 bis, musí být zvlášť vyznačena v žádosti, o které jedná čl. 3 odst. 1.

2. Žádost o územní rozšíření, podaná po předložení žádosti o mezinárodní zápis, musí být předložena prostřednictvím úřadu země původu na formuláři, který je předepsán prováděcím řádem. Mezinárodní úřad žádost ihned zapíše a neprodleně ji oznámí příslušnému úřadu nebo příslušným úřadům. Uveřejní ji v periodickém věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem. Toto územní rozšíření nabude účinnosti dnem zápisu do mezinárodního rejstříku; pozbuje účinnosti zánikem mezinárodního zápisu známky, na niž se vztahuje.

### Článek 4

1. Od té doby, kdy se u Mezinárodního úřadu takto uskutečnil zápis podle ustanovení čl. 3 a 3 ter, bude známka v každé zúčastněné smluvní zemi právě tak chráněna, jako kdyby tam byla přímo přihlášena. Zatřídění výrobků nebo služeb, které je stanoveno v čl. 3, neváže smluvní země v posuzování rozsahu ochrany známky.

2. Každá známka, která byla mezinárodně zapsána, bude požívat prioritního práva stanoveného čl. 4 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, aniž je nutné splnit formality uvedené pod písmenem D. tohoto článku.

### Článek 4 bis

1. Když některá známka přihlášená již v jedné nebo více smluvních zemích byla později zapsána Mezinárodním úřadem pro téhož majitele nebo pro jeho právního nástupce, bude mezinárodní zápis pokládán za zápis nastupující na místo dřívějších národních zápisů bez újmy na právech nabytých těmito zápisy.

2. Národní úřad je povinen na požádání poznamenat ve svých rejstřících mezinárodní zápis.

### Článek 5

1. V zemích, jejichž zákony je k tomu zmocňují, mohou úřady, kterým Mezinárodní úřad oznámí zápis některé známky nebo žádost o rozšíření ochrany uplatněné ve smyslu čl. 3 ter, prohlásit,

že této známce nemůže být na jejích území poskytnuta ochrana. Takové odmítnutí bude však možno učinit jen za těch podmínek, které by podle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platily pro známku přihlášenou k národnímu zápisu.

Ochranu nelze však ani jen částečně odepřít pouze z toho důvodu, že národní zákonodárství povoluje zápis pouze pro omezený počet tříd nebo pro omezený počet výrobků nebo služeb.

2. Úřady, které budou chtít použít tohoto oprávnění, musí svá odmítnutí s uvedením všech důvodů oznámit Mezinárodnímu úřadu, a to ve lhůtě stanovené jejích národním zákonem, nejpozději však před uplynutím jednoho roku, počítáno od mezinárodního zápisu známky nebo žádosti o rozšíření ochrany předložené ve smyslu čl. 3 ter.

3. Mezinárodní úřad zašle neprodleně úřadu země původu a majiteli známky nebo jeho zástupci, byl-li Mezinárodnímu úřadu oznámen řečeným úřadem, jedno vyhotovení odmítavého prohlášení, které mu bylo takto oznámeno. Účastník bude mít tytéž odvolací prostředky, jako kdyby byl známku přihlásil sám přímo v zemi, ve které se ochrana odmítá.

4. Důvody odmítnutí známky musí Mezinárodní úřad oznámit účastníkům, kteří o to požádají.

5. Úřady, které ve shora uvedené lhůtě nejdéle 1 roku neoznámí Mezinárodnímu úřadu žádné zatímni nebo konečné rozhodnutí o odmítnutí zápisu nebo o rozšíření ochrany, pozbudou v záležitosti dotyčné známky oprávnění obsaženého v odstavci 1 tohoto článku.

6. Příslušné úřady nemohou rozhodnout o zrušení mezinárodní známky, aniž majiteli známky poskytnou možnost, aby svá práva včas uplatnil. Zrušení známky se oznamuje Mezinárodnímu úřadu.

#### Článek 5 bis

Doklady o právu používat některých znaků známky jako jsou znaky, štíty, portréty, vyznamenání, tituly, obchodní nebo osobní jména jiná, než je jméno přihlašovatele, nebo jiné obdobné nápisy, které by úřady smluvních zemí mohly vyžadovat, budou osvobozeny od každého jiného ověření nebo potvrzení, než je ověření nebo potvrzení úřadem země původu.

#### Článek 5 ter

1. Každému, kdo o to požádá, vydá Mezinárodní úřad za poplatek určený prováděcím řádem opis údajů zapsaných v rejstříku o určité známce.

2. Mezinárodní úřad může za úplatu provádět také průzkum na starší práva v mezinárodních známkách.

3. Výpisy z mezinárodního rejstříku vyžádané za účelem předložení v některé smluvní zemi jsou osvobozeny od jakéhokoli ověřování.

#### Článek 6

1. Zápis známky u Mezinárodního úřadu se uskutečňuje na dobu 20 let s možností obnovy za podmínek stanovených v čl. 7.

2. Po uplynutí lhůty peti let od data mezinárodního zápisu se stane tento zápis nezávislým na národní známce dříve zapsané v zemi původu s výhradou dále uvedených ustanovení.

3. Ochrana vyplývající z mezinárodního zápisu, ať byl nebo nebyl převeden, nemůže být uplatňována zcela nebo zčásti, jestliže národní známka dříve zapsaná v zemi původu podle čl. 1 přestala v době peti let od data mezinárodního zápisu požívat v této zemi zcela nebo zčásti zákonné ochrany. Tak tomu bude rovněž v případě, kdy tato zákonná ochrana zanikla později následkem žaloby podané před uplynutím lhůty peti let.

4. V případě dobrovolného nebo úředního výmazu požádá úřad země původu Mezinárodní úřad o výmaz známky a Mezinárodní úřad tento úkon provede. V případě soudní žaloby zašle výše uvedený úřad Mezinárodnímu úřadu z moci úřední nebo na žádost žadatele opis žalobního spisu nebo opis jiného dokladu opravňujícího k zahájení sporu, jakož i konečný rozsudek; Mezinárodní úřad tuto skutečnost zaznamená v mezinárodním rejstříku.

#### Článek 7

1. Zápis smí být obnoven pokaždé na období 20 let, počítané ode dne skončení předchozího období, pouhou úhradou základního poplatku a popřípadě dodatkových a doplňkových poplatků stanovených v čl. 8, odst. 2.

2. Obnova nesmí obsahovat žádnou změnu proti poslednímu stavu předešlého zápisu.

3. První obnova uskutečněná podle ustanovení Nicského znění z 15. června 1957 nebo tohoto znění musí obsahovat údaj o třídách mezinárodního třídění, jichž se zápis týká.

4. Šest měsíců před uplynutím ochranné doby připomene Mezinárodní úřad majiteli známky a jeho zástupci úředním sdělením přesné datum, kdy tato lhůta uplyne.

5. Za příplatek stanovený prováděcím řádem bude pro obnovu mezinárodního zápisu poskytnuta šestiměsíční poshovorací lhůta.

#### Článek 8

1. Úřad země původu může stanovit podle svého uvážení a vybrat ve svůj prospěch národní poplatek, který požaduje od majitele známky, o jejíž mezinárodní zápis nebo obnovu se žádá.

2. Zápis známky u Mezinárodního úřadu prodláhá předchozí úhradu mezinárodního poplatku, který se bude skládat:

a) z poplatku základního;



b) z poplatku dodatkového za každou další třídu mezinárodního třídění přesahující tři třídy, do nichž jsou zařazeny výrobky nebo služby, na něž se známka vztahuje;

c) z poplatku doplňkového za každou žádost o rozšíření ochrany podle článku 3 ter.

3. Dodatkový poplatek uvedený v odst. 2. písm. b) bude však možno uhradit ve lhůtě stanovené prováděcím řádem, jestliže Mezinárodní úřad stanovil počet tříd výrobků nebo služeb anebo jestliže proti němu vznesl námitky a aniž se to dotklo data zápisu. Jestliže by do uplynutí této lhůty nebyl dodatkový poplatek zaplacen nebo seznam výrobků nebo služeb nebyl přihlašovatelem omezen v příslušné míře, bude se mít za to, že se od žádosti o mezinárodní zápis upustilo.

4. Roční výtěžek různých příjmů mezinárodního zápisu s výjimkou příjmů uvedených pod písm. b) a c), odst. 2. rozdělí Mezinárodní úřad stejným dílem mezi členské země tohoto znění, po odečtení výloh a nákladů nezbytných k provedení uvedeného znění. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení přebytků příjmů vypočteného na podkladě dřívějšího znění, které se na ni vztahuje.

5. Částky vzniklé z dodatkových poplatků uvedených v odstavci 2, písm. b) budou po uplynutí každého roku rozděleny mezi členské země tohoto znění nebo Nicského znění z 15. června 1957 v poměru k počtu známek, pro které se v každé z těchto zemí během uplynulého roku uplatnila ochrana, přičemž tento počet bude u zemí, které provádějí předchozí průzkum, určen koeficientem, který stanoví prováděcí řád. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení částek vypočtených podle Nicského znění.

6. Částky vzniklé z doplňkových poplatků uvedených v odstavci 2 písmeno c) budou rozděleny podle pravidel uvedených v odstavci 5 mezi země, které použily možnosti zmíněné v článku 3 bis. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení částek vypočtených podle Nicského znění.

#### Článek 8 bis

Majitel mezinárodně zapsané známky se může kdykoliv zříci ochrany v jedné nebo více smluvních zemích prohlášením, které předá úřadu své země, aby je sdělil Mezinárodnímu úřadu, který je oznámí zemím, jichž se toto vzdání se ochrany týká. Vzdání se ochrany nepodléhá žádnému poplatku.

#### Článek 9

1. Úřad země majitele známky oznámí Mezinárodnímu úřadu rovněž zrušení, výmazy, vzdání se ochrany, převody a jiné změny provedené u zápisu známky v národním rejstříku, pokud se tyto změny dotýkají též mezinárodního zápisu.

2. Mezinárodní úřad zapíše tyto změny do mezinárodního rejstříku, oznámí je také úřadům smluvních zemí a uveřejní ve svém věstníku.

3. Stejným způsobem se bude postupovat, když majitel mezinárodně zapsané známky požádá o omezení seznamu výrobků nebo služeb, na něž se tento zápis vztahuje.

4. Tyto úkony mohou podléhat poplatku, který bude určen prováděcím řádem.

5. Dodatečného připojení nového výrobku nebo služby do seznamu se může dosáhnout jen novou přihláškou podle ustanovení čl. 3.

6. Nahrazení výrobku nebo služby jiným výrobkem nebo službou se posuzuje shodně jako připojení.

#### Článek 9 bis

1. Jestliže se známka zapsaná v mezinárodním rejstříku převede na osobu usedlou v některé jiné smluvní zemi, než je země majitele mezinárodně zapsané známky, oznámí převod úřad této země Mezinárodnímu úřadu. Mezinárodní úřad převod zapíše, oznámí ostatním úřadům a uveřejní ve svém věstníku. Byl-li převod uskutečněn před uplynutím pěti let od mezinárodního zápisu, Mezinárodní úřad požádá o souhlas úřad země nového majitele a uveřejní pokud možno datum a číslo zápisu známky v zemi nového majitele.

2. Převod známky zapsané v mezinárodním rejstříku, který je ve prospěch osoby, jež není oprávněna přihlásit mezinárodní známku, nebude zapsán.

3. Jestliže některý převod nemohl být zapsán do mezinárodního rejstříku buď následkem odpuštění souhlasu země nového majitele, nebo proto, že zněl na osobu, která není oprávněna žádat o mezinárodní zápis, bude mít úřad země dřívějšího majitele právo požádat Mezinárodní úřad, aby známku vymazal ze svého rejstříku.

#### Článek 9 ter

1. Je-li Mezinárodnímu úřadu oznámeno postoupení mezinárodní známky jenom pro část zapsaných výrobků nebo služeb, zapíše je Mezinárodní úřad do svého rejstříku. Každá ze smluvních zemí má možnost neuznat platnost tohoto postoupení, jestliže výrobky nebo služby pojaté do takto postoupené části jsou obdobné výrobkům nebo službám, pro něž známka zůstává zapsána ve prospěch postupujícího.

2. Mezinárodní úřad zapíše rovněž postoupení mezinárodní známky jen pro jednu nebo několik smluvních zemí.

3. Dojde-li v předchozích případech ke změně země majitele, musí příslušný úřad nového majitele udělit souhlas předepsaný článkem 9 bis, jestliže mezinárodní známka byla převedena před uplynutím pětiletého období, počítaného od mezinárodního zápisu.

4. Ustanovení předchozích odstavců platí s výhradou ustanovení článku 6 quater Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

#### Článek 9 quater

1. Dohodne-li se několik zemí Zvláštní unie na sjednocení svých národních zákonů v oblasti známek, budou moci oznámit generálnímu řediteli:

- a) že společný úřad nahradí jejich národní úřady a
- b) že celek jejich příslušných území je nutno pokládat za jedinou zemi pro úplné nebo částečné použití ustanovení předcházejících tomuto článku.

2. Toto oznámení nabude účinnosti teprve za šest měsíců po dni, kdy je generální ředitel sdělí ostatním smluvním zemím.

#### Článek 10

1. a) Zvláštní unie má shromáždění skládající se ze zemí, které ratifikovaly toto znění nebo k němu přistoupily.

b) Vláda každé země je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a experty.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila, s výjimkou cestovného a diet pro jednoho delegáta z každé členské země, které hradí Zvláštní unie.

#### 2. a) Shromáždění:

- i) projednává všechny otázky, týkající se chodu a dalšího rozvoje Zvláštní unie a plnění této Dohody;
- ii) dává pokyny Mezinárodnímu úřadu pro přípravu revizních konferencí, při čemž přihlíží k podmínkám členských zemí Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily;
- iii) mění prováděcí řád a stanoví výši poplatků uvedených v článku 8, 2) a jiných dávek týkajících se mezinárodního zápisu;
- iv) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele týkající se Zvláštní unie a dává mu všechny užitečné pokyny v otázkách kompetence Zvláštní unie;

v) stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;

vi) schvaluje finanční řád Zvláštní unie;

vii) zřizuje výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za užitečné pro uskutečnění cílů Zvláštní unie;

viii) rozhoduje, které země, jež nejsou členy Zvláštní unie, a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou se zúčastnit jeho zasedání jako pozorovatelé;

ix) schvaluje změny článku 10 až 13;

x) činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;

xi) plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato Dohoda.

2. b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, přihlíží Shromáždění k doporučení Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každá členská země Shromáždění má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Shromáždění tvoří kvorum.

c) Bez ohledu na ustanovení písmena b), je-li na zasedání počet zastoupených zemí nižší než polovina, ale činí-li alespoň jednu třetinu členských zemí Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí; avšak takováto rozhodnutí Shromáždění s výjimkou rozhodnutí o jednacím řádu se stanou vykonatelnými teprve po splnění podmínek dále uvedených. Mezinárodní úřad oznámí uvedená rozhodnutí členským zemím Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby písemně ve lhůtě tří měsíců počítané od data tohoto sdělení vyjádřily svůj hlas nebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas nebo abstenci, roven nejméně počtu zemí chybějících k dosažení kvora na zasedání, stanou se tato rozhodnutí vykonatelnými za předpokladu, že je dosaženo současně požadované většiny.

d) S výhradou ustanovení článku 13, 2) přijímá Shromáždění svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jednu zemi a může hlasovat pouze jménem této země.

g) Členské země Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, se mohou zúčastnit jeho schůze jako pozorovatelé.

4. a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání na svolání generálním ředitelem a kromě mimořádných případů ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání na svolání rozeslané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských zemí Shromáždění.

c) Generální ředitel připraví pořad jednání každého zasedání.

5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

### Článek 11

1. a) Úkoly spojené s mezinárodním zápisem, jakož i ostatní administrativní úkoly připadající Zvláštní unii plní Mezinárodní úřad.

b) Mezinárodní úřad zejména připravuje schůze a plní úkoly sekretariátu Shromáždění a výboru znalců a pracovních skupin, které může Shromáždění zřídit.

c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.

2. Generální ředitel a každý člen personálu jím určený se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění a výboru znalců a pracovních skupin, které může Shromáždění zřídit. Generální ředitel nebo člen personálu jím určený je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o jiných ustanoveních Dohody než jsou články 10 až 13.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se zúčastní bez hlasovacího práva jednání na těchto konferencích.

Mezinárodní úřad plní všechny další úkoly, které jsou mu uloženy.

### Článek 12

1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů uníí a případně částku danou k dispozici rozpočtu konference Organizace.

c) Za výdaje společné uním se považují výdaje, které se nepřipisují výlučně Zvláštní unii, nýbrž též jedné nebo více dalším uním spravovaným Organizací. Podíl unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který na nich Zvláštní unie má.

2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních uníí spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie je financován z těchto zdrojů:

i) z poplatků a dávek za mezinárodní zápis a z dávek a částek za jiné služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;

ii) z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkajících se Zvláštní unie a z poplatků za tyto publikace;

iii) z darů, odkazů a subvencí;

iv) z nájemného, úroků a dalších různých příjmů.

4. a) Výše poplatků uvedených v článku 8, 2) a jiných dávek za mezinárodní zápis je určena Shromážděním na návrh generálního ředitele.

b) Částka je určena tak, aby příjmy Zvláštní unie z poplatků, kromě dodatkových a doplňkových poplatků uvedených v článku 8, 2), b) a c) z dávek a jiných zdrojů umožnily alespoň úhradu výdajů, které má Mezinárodní úřad v souvislosti se Zvláštní uníí.

c) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

5. S výhradou ustanovení odstavce 4), a) je výše dávek a částek za ostatní služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie určena generálním ředitelem, který o tom podá zprávu Shromáždění.

6. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každou zemí Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.

b) Výše počáteční platby každé země do uvedeného fondu nebo její účastí na jeho zvýšení je úměrná příspěvku této země jako člena Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví do rozpočtu této unie platného v roce, během kterého je fond vytvořen nebo učiněno rozhodnutí o jeho zvýšení.

c) Výši a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechlo názor Koordináčního výboru Organizace.

d) Pokud Shromáždění dovolí použít rezervního fondu Zvláštní unie jako provozovacího kapitálového fondu, Shromáždění může zrušit použití ustanovení písmen a), b) a c).

7. a) Smlouva o sídle Organizace uzavřená se zemí, na jejímž území má Organizace své sídlo, stanoví, že tato země poskytuje zálohy v případech, kdy je provozovací kapitálový fond nedostatečný. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž se poskytují, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi takovou zemí a Organizací.

b) Země uvedená v písmenu a) a Organizace mají každá právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Vypověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

8. Revize účtů se zajišťuje způsobem stanoveným finančním řádem jednou nebo více zeměmi Zvláštní unie nebo externími revizory, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

### Článek 13

1. Návrhy na změny článku 10, 11, 12 a tohoto článku mohou být předloženy každou členskou zemí Shromáždění nebo generálním ředitelem. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským zemím Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáváním ve Shromáždění.

2. Změny článků uvedených v odstavci 1) schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakékoliv změny článku 10 a tohoto odstavce vyžadují čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Změny článků uvedených v odstavci 1) vstoupí v platnost měsíc potom, co generální ředitel obdrží písemná oznámení o jejich přijetí, učiněná v souladu s příslušnými ústavními pravidly, a to od tří čtvrtin zemí, které byly členy Shromáždění v době, kdy změna byla schválena. Změny uvedených článků takto přijaté váží všechny země, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna vstoupí v platnost, nebo které se stanou jeho členy později.

### Článek 14

1. Každá země Zvláštní unie, která podepsala toto znění, může je ratifikovat a nepodepsala-li je, může k němu přistoupit.

2. a) Každá země, která není členskou zemí Zvláštní unie, která však je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může přistoupit k tomuto znění a stát se tak členem Zvláštní unie.

b) Jakmile bude Mezinárodní úřad zpraven o tom, že takováto země přistoupila k tomuto znění, zašle úřadu této země podle článku 3 souhrnné oznámení známek, které k tomuto okamžiku používají mezinárodní ochrany.

c) Toto oznámení zajišťuje známkám, jež jsou v něm uvedeny, výhody předchozích ustanovení na území dané země a od tohoto oznámení počíná běžet jednorozční lhůta, ve které může zúčastněný úřad učinit prohlášení podle článku 5.

d) Avšak každá takováto země při přístupu k tomuto znění může prohlásit, že s výjimkou mezinárodních známek, které již dříve byly v této zemi předmětem shodného a ještě platného národního zápisu a které se na žádost účastníků ihned

uznávají, bude použití tohoto znění omezeno na známky, které budou zapsány počínaje dnem, kdy tento přístup nabude účinnosti.

e) Toto prohlášení zproští Mezinárodní úřad povinnosti zaslat shora uvedené souhrnné oznámení. Omezí se jen na oznámení těch známek, o nichž mu dojde žádost předložená k uplatnění výjimky podle písmena d) s nezbytnými zpřesněními, ve lhůtě 1 roku od přístupu nové země.

f) Mezinárodní úřad nezašle souhrnné oznámení těm zemím, které při přístupu k tomuto znění prohlásí, že používají oprávnění uvedeného v článku 3 bis. Tyto země mohou kromě toho současně prohlásit, že použití tohoto znění se omezuje na známky zapsané ode dne, kdy přístup těchto zemí nabude účinnosti; toto omezení se však nebude týkat mezinárodních známek, které byly v těchto zemích již dříve předmětem shodného národního zápisu a které mohou být podkladem žádostí o rozšíření ochrany předložených a oznámených podle článku 3 (ter a 8, 2), c).

g) Zápisy známek, které byly předmětem některého oznámení podle tohoto odstavce, se budou pokládat za zápisy nastupující na místo zápisů uskutečněných přímo v nové smluvní zemi před datem účinnosti jejího přístupu.

3. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

4. a) Pro prvních pět zemí, které uloží své listiny o ratifikaci nebo o přístupu, vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po uložení páté takové listiny.

b) Pro každou ostatní zemi vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po dni, kdy generální ředitel oznámí její ratifikaci nebo přístup, leč by v ratifikační listině nebo v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi v datu tam uvedeném.

5. Ratifikace nebo přístup znamená automaticky přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod upravených v tomto znění.

6. Po tom, kdy toto znění vstoupí v platnost, může země přistoupit k Nicskému znění z 15. června 1957 pouze společně s ratifikací tohoto znění nebo přistoupením k tomuto znění. Přistoupení ke znění, která předchází Nicskému znění, není dovoleno ani společně s ratifikací tohoto znění nebo přistoupením k němu.

7. Ustanovení článku 24 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platí pro tuto Dohodu.

### Článek 15

1. Tato Dohoda zůstane v platnosti po neomezenou dobu.

2. Každá země může toto znění vypovědět oznámením zaslaným generálnímu řediteli. Tato

výpověď znamená také výpověď všech dřívějších znění a týká se pouze země, která ji podala, přičemž Dohoda zůstává, pokud jde o ostatní země Zvláštní unie, platná a vykonatelná.

3. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy o tom generální ředitel obdržel oznámení.

4. Právo výpovědi obsažené v tomto článku nemůže žádná země vykonat, dokud neuplyne pět let ode dne, kdy se stala členem Zvláštní unie.

5. Mezinárodní známky, které byly zapsány přede dnem, k němuž nabývá výpověď účinnosti, a které nebyly odmítnuty během roku podle článku 5, budou požívat po celou dobu mezinárodní ochrany nadále stejné ochrany, jako kdyby byly přímo přihlášeny v této zemi.

#### Článek 16

1. a) Toto znění nahradí ve všech vztazích mezi členskými zeměmi Zvláštní unie, jejichž jménem bylo ratifikováno nebo jež k němu přistoupily, ode dne, kdy vůči nim nabývá účinnosti, Madridskou dohodu z roku 1891 ve zněních předcházejících tomuto znění.

b) Avšak každá země Zvláštní unie, která ratifikovala toto znění nebo která k němu přistoupila, zůstává ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly toto znění ani k němu nepřistoupily, vázána dřívějšími texty, které předtím nevypověděla podle článku 12, 4) Nicského znění ze dne 15. června 1957.

2. Země, které dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie, které se však stanou stranami tohoto znění, použijí je pro mezinárodní zápisy uskutečněné u Mezinárodního úřadu prostřednictvím národního úřadu každé země Zvláštní unie, která není stranou tohoto znění, za předpokladu, že tyto zápisy vyhoví, pokud jde o tyto uvedené země, podmínkám předepsaným tímto zněním. U mezinárodních zápisů uskutečněných u Mezinárodního úřadu prostřednictvím národních úřadů země, které dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie, které se však stanou stranami tohoto znění, připustí, aby shora uvedená země požadovala splnění podmínek předepsaných posledním zněním, jehož je stranou.

#### Článek 17

1. a) Toto znění je podepsáno v jediném vyhotovení ve francouzském jazyce a uloženo u švédské vlády.

b) Generální ředitel vyhotoví po poradě se zainteresovanými vládami oficiální texty v dalších jazycích, které může určit Shromáždění.

2. Toto znění zůstává otevřené k podpisu ve Stockholmu do dne 13. ledna 1968.

3. Generální ředitel předá dvě kopie podepsaného textu tohoto znění, ověřené švédskou vládou, vládám všech zemí Zvláštní unie a na žádost vládě kterékoli jiné země.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznamuje vládám všech zemí Zvláštní unie podpisy, uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu a prohlášení obsažená v takových listinách, vstupy ustanovení tohoto znění v platnost, oznámení o výpovědi a oznámení učiněná podle článku 3. bis, 9 quater, 13, 14, 7) a 15, 2).

#### Článek 18

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, má se za to, že odkazy v tomto znění na Mezinárodní úřad Organizace nebo na generálního ředitele jsou odkazy na úřad Unie zřízený Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví nebo jeho ředitele.

2. Země Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily, mohou po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost Úmluva zřizující Organizaci, vykonávat, pokud si toho budou přát, práva přiznaná podle článků 10 až 13 tohoto znění, jako kdyby byly těmito ustanoveními vázány. Země, která chce vykonávat tato práva, předloží za tím účelem generálnímu řediteli písemné oznámení, které se stane účinným dnem přijetí. Tyto země se považují za členy Shromáždění až do uplynutí uvedené lhůty.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto znění Dohody.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

**66****VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 13. ledna 1975

**o Nicské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek  
ze dne 15. června 1957, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967**

Dne 14. července 1967 byla ve Stockholmu sjednána nová revize Nicské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Prezident republiky Nicskou dohodu o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění sjednaném ve Stockholmu dne 14. července 1967, ratifikoval a

listina o přístupu ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9, 4. dnem 12. listopadu 1969. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 29. prosince 1970.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

**NICKSKÁ DOHODA****o mezinárodním třídění výrobků a služeb  
pro účely zápisu známek**

ze dne 15. června 1957,

revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967

**Článek 1**

1. Země, které jsou vázány touto Dohodou, tvoří Zvláštní unii.

2. Pro účely zápisu známek přijaly jednotné třídění výrobků a služeb.

3. Toto třídění pozůstává:

a) ze seznamu tříd,

b) z abecedního seznamu výrobků a služeb s označením tříd, do kterých jsou zařazeny.

4. Jako seznamu tříd a abecedního seznamu výrobků se použije seznamů vydaných v roce 1935 Mezinárodním úřadem pro ochranu průmyslového vlastnictví.

5. Seznam tříd a abecední seznam výrobků a služeb může měnit a doplňovat Výbor znalců zřízený článkem 3 této Dohody a podle postupu stanoveného v tomto článku.

6. Třídění bude vyhotoveno v jazyce francouzském a na žádost kterékoli smluvní země může Mezinárodní úřad duševního vlastnictví (dále jako „Mezinárodní úřad“) uvedený v Úmluvě zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále jako „Organizace“) v dohodě se zainteresovaným národním úřadem vydat oficiální překlad v jejím jazyce. V překladu seznamu výrobků a služeb se u každého výrobku nebo služby uvede mimo pořadové číslo podle abecedního pořádku v příslušném jazyce rovněž pořadové číslo, kterým je označen v seznamu vyhotoveném v jazyce francouzském.

## Článek 2

1. S výhradou závazků uložených touto Dohodou je dosah mezinárodního třídění takový, jaký mu přiznává každá smluvní země. Zvláště pak mezinárodní třídění nezavazuje smluvní státy, ani pokud jde o posouzení rozsahu ochrany známky, ani pokud jde o uznání známek služeb.

2. Každá smluvní země si vyhrazuje možnost použít mezinárodního třídění výrobků a služeb buď jako systému hlavního nebo systému pomocného.

3. Úřady smluvních zemí označí v názvech a oficiálních publikacích o zápisech známek čísla tříd mezinárodního třídění, do nichž patří výrobky nebo služby, pro které se známka zapisuje.

4. Skutečnost, že v abecedním seznamu výrobků a služeb se uvádí určitý název, se nijak nedotýká práv, která mohou existovat k tomuto názvu.

## Článek 3

1. U Mezinárodního úřadu je zřízen Výbor znalců, jehož úkolem je rozhodovat o všech změnách a dodatcích v mezinárodním třídění výrobků a služeb. Každá smluvní země bude zastoupena ve Výboru znalců, který se řídí jednacím řádem schváleným většinou zastoupených zemí. Mezinárodní úřad je ve Výboru zastoupen.

2. Návrhy na změny nebo dodatky musí úřady smluvních zemí zaslat Mezinárodnímu úřadu, který je povinen je předat členům Výboru znalců nejpozději dva měsíce před jeho zasedáním, na kterém budou tyto návrhy projednávány.

3. Rozhodnutí Výboru o změnách v třídění přijímají smluvní země jednomyslně. Změnou se rozumí přesun výrobků z jedné třídy do druhé nebo zřízení nové třídy, která způsobí tento přesun.

4. Rozhodnutí Výboru o dodatcích ke třídění se přijímají prostou většinou smluvních zemí.

5. Znalci mohou sdělit svůj názor písemně nebo zmocnit k tomu znalce některé jiné země.

6. V případě, kdy země neurčí znalce, aby ji zastupoval, jakož i v případě, kdy určený znalec nesdělí svůj názor ve lhůtě stanovené jednacím řádem, bude se na tuto zemi hledět, jako kdyby rozhodnutí Výboru přijala.

## Článek 4

1. Všechny změny nebo doplňky, o nichž rozhodl Výbor znalců, oznámí Mezinárodní úřad úřadům smluvních zemí. Rozhodnutí vstoupí v platnost, pokud jde o doplňky, převzetím oznámení, a pokud jde o změny, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy bylo oznámení odesláno.

2. Mezinárodní úřad jako depositář třídění výrobků a služeb včleňuje do něj změny a doplňky,

které vstoupily v platnost. Tyto změny a doplňky se uveřejňují v obou periodických časopisech „Prüfungsbescheid“ a „Mezinárodní známky“ („La Propriété industrielle“ et „Les marques internationales“).

## Článek 5

1. a) Zvláštní unie má Shromáždění skládající se ze zemí, které ratifikovaly toto znění nebo k němu přistoupily.

b) Vláda každé země je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a znalce.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila.

2. a) S výhradou ustanovení článků 3 a 4 Shromáždění:

i) projednává všechny otázky týkající se chodu a dalšího rozvoje Zvláštní unie a plnění této Dohody;

ii) dává Mezinárodnímu úřadu pokyny pro přípravu revizních konferencí, při čemž bere zřetel na připomínky členských zemí Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění ani k němu nepřistoupily;

iii) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele Organizace (dále jen „generální ředitel“), týkající se Zvláštní unie a dává mu všechny užitečné pokyny v otázkách kompetence Zvláštní unie;

iv) stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;

v) schvaluje finanční řád Zvláštní unie;

vi) zřizuje mimo Výbor znalců uvedený v článku 3 ostatní výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za užitečné pro uskutečnění cílů Zvláštní unie;

vii) rozhoduje, které země, které nejsou členy Zvláštní unie, a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou být připuštěny k jeho zasedání jako pozorovatelé;

viii) schvaluje změny článků 5 až 8;

ix) činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;

x) plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato Dohoda.

b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhodne Shromáždění s přihlédnutím k doporučením Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každá členská země Shromáždění má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Shromáždění tvoří kvorum.

c) Bez ohledu na ustanovení písmena b), je-li na zasedání počet zastoupených zemí nižší než polovina, ale činí-li aspoň jednu třetinu členských zemí Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí; nicméně rozhodnutí Shromáždění, s výjimkou rozhodnutí o jednacím řádu, se stanou vykonatelnými teprve po splnění dále uvedených podmínek. Mezinárodní úřad oznámí uvedená rozhodnutí členským zemím. Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby písemně ve lhůtě tří měsíců počítané od data tohoto sdělení vyjádřily svůj hlas anebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas anebo abstenci, roven nejméně počtu zemí chybějících k dosažení kvora na zasedání, tato rozhodnutí se stanou vykonatelnými za předpokladu, že je dosaženo současně potřebné většiny.

d) S výjimkou ustanovení článku 8 odst. 2 přijímá Shromáždění rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jednu zemi a může hlasovat pouze jejím jménem.

g) Členské země Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, jsou připuštěny na jeho schůze jako pozorovatelé.

4 a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání na svolání generálním ředitelem a kromě mimořádných případů ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání na svolání rozeslané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských zemí Shromáždění.

c) Generální ředitel připraví pořad jednání pro každé zasedání.

5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

## Článek 6

1. a) Administrativní úkoly Zvláštní unie zajišťuje Mezinárodní úřad.

b) Mezinárodní úřad zejména připravuje zasedání a plní úkoly sekretariátu shromáždění, Výboru znalců a všech jiných výborů znalců a pracovních skupin, které může zřizovat Shromáždění nebo Výbor znalců.

c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.

2. Generální ředitel a každý člen personálu jím určený účastní se bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, Výborů znalců a všech jiných výborů znalců a pracovních skupin, které může zřizovat Shromáždění nebo Výbor znalců. Generální

ředitel nebo člen personálu jím určený je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o ustanoveních Dohody jiných, než obsažených v článcích 5 až 8.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se zúčastní bez hlasovacího práva jednání na těchto konferencích.

4. Mezinárodní úřad plní všechny další úkoly, které jsou mu uloženy.

## Článek 7

1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů uníí a případně částku danou k dispozici rozpočtu konference Organizace.

c) Za výdaje společné uníím se považují výdaje, které nejsou připsány výlučně Zvláštní unii, nýbrž jsou připsány také jedné nebo více dalším uníím spravovaným Organizací. Podíl Zvláštní unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který má Zvláštní unie na nich.

2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních uníí spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie je financován z těchto zdrojů:

- i) z příspěvků členských zemí zvláštní unie;
- ii) z poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;
- iii) z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkajících se Zvláštní unie a z dávek za tyto publikace;
- iv) z darů, odkazů a subvencí;
- v) z nájemného, úroků a dalších různých příjmů.

4. a) Aby byly určeny příspěvky uvedené v odstavci 3., i), patří každá země Zvláštní unie do téže třídy, do níž je zařazena v Pařížské unii na ochranu průmyslového vlastnictví, a platí své roční příspěvky podle počtu jednotek, jaký je stanoven pro takovou třídu v této Unii.

b) Roční příspěvek každé země Zvláštní unie sestává z částky, jejíž vztah k celkové částce ročních příspěvků všech zemí do rozpočtu Zvláštní unie je stejný jako vztah mezi počtem jednotek třídy, do které je zařazena, a celkovým počtem jednotek všech zemí.



c) Příspěvky jsou splatné prvního ledna každého roku.

d) Země, která je v prodlení s placením svých příspěvků, nemá právo hlasovat v žádném orgánu Zvláštní unie, rovná-li se částka nedoplatků celkové částce příspěvků, které má platit tato země za dva předcházející plné roky, nebo překračuje-li ji. Každý orgán Zvláštní unie může však dovolit takové zemi, aby v daném orgánu i nadále vykonávala své hlasovací právo, má-li tento orgán za to, že k prodlení došlo za mimořádných a nevyhnutelných okolností.

e) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

5. Výše poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie určí generální ředitel, který o tom podá zprávu Shromáždění.

6. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každou členskou zemí Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.

b) Výše počáteční platby každé země do uvedeného fondu nebo její účastí na zvýšení tohoto fondu je úměrná ročnímu příspěvku té které země platnému v roce, během kterého se fond vytvoří nebo učiní rozhodnutí o jeho zvýšení.

c) Poměrnou částku a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechlo názor Koordinačního výboru Organizace.

7. a) Dohoda o sídle Organizace uzavřená se zemí, na jejímž území má Organizace své sídlo, stanoví, že tato země poskytuje zálohy v případech, kdy je provozovací kapitálový fond nedostačující. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž jsou poskytovány, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi takovou zemí a Organizací.

b) Země uvedená pod písmenem a) a Organizace mají každá právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Výpověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

8. Revize účtů je zajišťována způsobem stanoveným finančním řádem jednou nebo více členskými zeměmi Zvláštní unie nebo externími revizory, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

#### Článek 8

1. Návrhy na změny článků 5, 6, 7 a tohoto článku může předložit Shromáždění každá členská země nebo generální ředitel. Tyto návrhy oznamuje

generální ředitel členským zemím Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáním ve Shromáždění.

2. Změny článků uvedených v odstavci 1) schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakékoliv změny článku 5 a tohoto odstavce vyžadují čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Změny článků uvedených v odstavci 1) vstoupí v platnost měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemná oznámení o jejich přijetí učiněná v souladu s příslušnými ústavními pravidly, a to od tří čtvrtin zemí, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna byla schválena. Každá změna uvedených článků takto přijatá váže všechny země, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna vstoupí v platnost, nebo které se stanou jeho členy později; avšak každá změna, která má za následek zvýšení finančních závazků členských zemí Zvláštní unie, váže pouze ty země, které notifikovaly přijetí takové změny.

#### Článek 9

1. Členská země Zvláštní unie, která podepsala toto znění, je může ratifikovat, a nepodepsala-li je, může k němu přistoupit.

2. Každá země, která není členskou zemí Zvláštní unie, avšak je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může přistoupit k tomuto znění a stát se tak členem této Zvláštní unie.

3. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

4. a) Pro prvních pět zemí, které uloží své listiny o ratifikaci nebo přístupu, vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po uložení páté takové listiny.

b) Pro každou ostatní zemi vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po dni, kdy generální ředitel oznámí její ratifikaci nebo přístup, ledaže by v ratifikační listině nebo listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi datem tam uvedeným.

5. Ratifikace nebo přístup znamená automaticky přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod plynoucích z tohoto znění Dohody.

6. Poté, co vstoupí toto znění v platnost, může země přistoupit k znění ze dne 15. června 1957 této Dohody pouze společně s ratifikací tohoto znění nebo přistoupením k němu.

#### Článek 10

Tato Dohoda má stejnou působnost a dobu trvání jako Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.

## Článek 11

1. Tato Dohoda bude podrobována revizím za účelem zavedení žádoucích změn.

2. Každá tato revize se bude projednávat na konferenci delegátů členských zemí Zvláštní unie.

## Článek 12

1. a) Toto znění nahradí ve vztazích mezi členskými zeměmi Zvláštní unie, které je ratifikovaly nebo k němu přistoupily, znění ze dne 15. června 1957.

b) Avšak každá členská země Zvláštní unie, která ratifikovala toto znění nebo která k němu přistoupila, je vázána zněním ze dne 15. června 1957 ve svých vztazích k členským zemím Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily.

2. Země, které dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie a stanou se stranami tohoto znění, použijí je vůči každé členské zemi této unie, která není stranou tohoto znění. Uvedené země souhlasí, aby tato členská země Unie použila ve svých vztazích k nim ustanovení znění ze dne 15. června 1957.

## Článek 13

1. Každá země může vypovědět toto znění oznámením zaslaným generálnímu řediteli. Tato výpověď zahrnuje rovněž výpověď znění ze dne 15. června 1957 této Dohody a je účinná pouze pro zemi, která ji podala, přičemž Dohoda zůstává platná a vykonatelná vůči ostatním zemím.

2. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy o tom generální ředitel obdržel oznámení.

3. Právo výpovědi obsažené v tomto článku nemůže žádná země vykonat, dokud neuplyne pět let ode dne, kdy se stala členem Zvláštní unie.

## Článek 14

Ustanovení článku 24 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platí pro tuto Dohodu.

## Článek 15

1. a) Toto znění je podepsáno v jediném exempláři ve francouzském jazyce a uloženo u švédské vlády.

b) Generální ředitel vyhotoví oficiální texty po poradě se zainteresovanými vládami v dalších jazycích, které může určit Shromáždění.

2. Toto znění Dohody zůstává otevřené k podpisu ve Stockholmu do dne 13. ledna 1968.

3. Generální ředitel předá dvě kopie podepsaného textu tohoto znění, ověřené švédskou vládou, vládám všech členských zemí Zvláštní unie a na žádost vládě kterékoliv jiné země.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznámí vládám všech členských zemí Zvláštní unie podpisy, uložení ratifikačních listin nebo listiny o přístupu, vstup ustanovení tohoto znění Dohody v platnost a oznámení o výpovědi.

## Článek 16

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, má se za to, že odkazy v tomto znění Dohody na Mezinárodní úřad Organizace nebo na generálního ředitele jsou odkazy na úřad Unie zřízené Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví nebo jeho ředitele.

2. Členské země Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily, mohou po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost Úmluva zřizující Organizaci, vykonávat, pokud si toho budou přát, práva upravená v článku 5 až 8 tohoto znění, jako kdyby byly těmito ustanoveními vázány. Země, která chce vykonávat tato práva, uloží za tím účelem u generálního ředitele písemné oznámení, které se stane účinné v den přijetí. Tyto země se považují za členy shromáždění až do doby, kdy uplynula uvedená lhůta.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto znění Dohody.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

## 67

## VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. ledna 1975

**o Lisabonské dohodě na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu  
ze dne 31. října 1958, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967**

Dne 14. července 1967 byla ve Stockholmu sjednána nová revize Lisabonské dohody na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. října 1958.

- President republiky Lisabonskou dohodu o ochraně označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. října 1958, ve znění sjednaném ve Stockholmu dne 14. července 1967, ratifi-

koval a listina o přístupu ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14, 5a) dnem 31. října 1973. Stejným dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

## LISABONSKÁ DOHODA

na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu

ze dne 31. října 1958, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967

## Článek 1

1. Země, jichž se tato Dohoda týká, tvoří Zvláštní unii v rámci Unie na ochranu průmyslového vlastnictví.

2. Zavazují se podle podmínek této Dohody chránit na svých územích označení původu výrobků jiných zemí Zvláštní unie, která jsou uznávána a chráněna z tohoto titulu v zemi původu a zapsána u Mezinárodního úřadu duševního vlastnictví (dále jen „Mezinárodní úřad“ nebo „Úřad“), o kterém pojednává Úmluva zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále jen „Organizace“).

## Článek 2

1. Ve smyslu této Dohody se rozumí pod pojmem označení původu zeměpisný název země, oblasti nebo místa sloužící k označení, odkud pochází vý-

robek, jehož jakost anebo znaky jsou dány výlučně nebo podstatně zeměpisným prostředím, čítaje v to činitele přírodní a činitele lidské.

2. Zemí původu je ta země, jejíž jméno nebo jméno její krajiny nebo místa tvoří označení původu, které poskytlo výrobku jeho obecnou známost.

## Článek 3

Ochrana se zajišťuje proti veškerému přisvojování nebo napodobování, i když pravý původ výrobku je označen nebo i když označení je použito v překladu nebo je doprovázeno výrazy, jako např. „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo pod.

## Článek 4

Ustanovení této Dohody nikterak nevylučují již platnou ochranu označení původu poskytovanou

v jednotlivých zemích této Zvláštní unie na podkladě jiných mezinárodních ujednání, jako např. Pařížské úmluvy ze dne 20. března 1883 na ochranu průmyslového vlastnictví a jejich pozdějších revizí a Madridské dohody ze dne 14. dubna 1891 o potlačování falešného nebo klamavého označení původu a jejich pozdějších revizí, nebo na podkladě národního zákonodárství nebo právní vědy.

#### Článek 5

1. Označení původu se zapisí u Mezinárodního úřadu na žádost úřadů zemí Zvláštní unie na jméno osob fyzických nebo právnických, veřejných nebo soukromých, oprávněných užívat těchto označení podle jejich národního zákonodárství.

2. Mezinárodní úřad oznámí neprodleně zápisy úřadům členských zemí Zvláštní unie a uveřejní je v periodicky vydávaném věstníku.

3. Úřady zemí mohou prohlásit s udáním důvodů, že nemohou zajistit ochranu určitého označení původu, jehož zápis jim bude oznámen, pokud jejich prohlášení bude doručeno Mezinárodnímu úřadu ve lhůtě jednoho roku ode dne přijetí oznámení o zápisu. Toto prohlášení nemůže v dotyčné zemi způsobit újmu jiným formám ochrany označení, na něž by si oprávněný žadatel mohl činit nárok ve smyslu ustanovení výše uvedeného článku 4.

4. Po uplynutí lhůty jednoho roku, uvedené v předešlém odstavci, nemohou úřady unijních zemí vznést proti takovému prohlášení námitky.

5. Mezinárodní úřad uvědomí v nejkratší lhůtě úřad země původu o prohlášení předložených úřadem jiné země ve smyslu odstavce 3). Žájemce, kterého jeho národní úřad uvědomí o prohlášení jiné země, může v této druhé zemi předložit jakékoliv právní nebo správní námitky, na něž mají právo příslušníci této země.

6. Je-li v jedné zemi určitému označení poskytnuta ochrana na základě oznámení o jeho mezinárodním zápisu a užívá-li toto označení v této zemi třetí strana již z doby před tímto oznámením, má příslušný úřad této země možnost povolit této třetí straně lhůtu nejdéle dvou roků ke skončení tohoto užívání za podmínky, že o tom uvědomí Mezinárodní úřad do tří měsíců po uplynutí roční lhůty, stanovené ve výše uvedeném odstavci 3).

#### Článek 6

Označení, kterému byla poskytnuta v některé zemi Zvláštní unie ochrana podle postupu uvedeného v článku 5, nebude se tam moci považovat za označení, které se stalo druhovým, pokud bude v zemi původu chráněno jako označení původu.

#### Článek 7

1. Zápis, provedený u Mezinárodního úřadu v souladu s článkem 5), zajišťuje ochranu pro celé

období zmíněné v předešlém článku bez nutnosti jeho obnovy

2. Za každý zápis označení původu se bude platit jediný poplatek.

#### Článek 8

Řízení nutná k tomu, aby se zajistila ochrana označení původu, se budou moci provádět v každé zemi Zvláštní unie podle národního zákonodárství

1. na návrh příslušného úřadu nebo na žádost prokuratury;
2. každou zúčastněnou osobou fyzickou nebo právnickou, veřejnou nebo soukromou.

#### Článek 9

1. a) Zvláštní unie má Shromáždění skládající se ze zemí, které ratifikovaly toto znění nebo k němu přistoupily.

b) Vláda každé země je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a znalce.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila.

##### 2. a) Shromáždění:

- i) projednává všechny otázky týkající se chodu a rozvoje Zvláštní unie a plnění této Dohody;
- ii) dává pokyny Mezinárodnímu úřadu pro přípravu revizních konferencí, při čemž bere zřetel na připomínky zemí Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily;
- iii) mění prováděcí řád, jakož i výši poplatku uvedeného v článku 7, 2) a jiných poplatků týkajících se mezinárodního zápisu;
- iv) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele Organizace (dále jen „generální ředitel“) týkající se Zvláštní unie a dává mu všechny užitečné pokyny v otázkách kompetence Zvláštní unie;
- v) stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;
- vi) schvaluje finanční řád Zvláštní unie;
- vii) zřizuje výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za užitečné pro uskutečnění cílů Zvláštní unie;
- viii) rozhoduje, které země, které nejsou členy Zvláštní unie, a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou být připuštěny k jeho zasedání jako pozorovatelé;
- ix) schvaluje změny článků 9 až 12;

x) činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;

xi) plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato Dohoda.

b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhodne Shromáždění s přihlédnutím k doporučení Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každá členská země Shromáždění má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Shromáždění tvoří kvorum.

c) Nehledě k ustanovením písmena b), je-li na zasedání počet zastoupených zemí nižší než polovina, ale činí-li aspoň jednu třetinu členských zemí Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí; nicméně rozhodnutí Shromáždění s výjimkou těch, které se týkají jednacího řádu, se stanou vykonatelnými teprve po splnění podmínek dále uvedených. Mezinárodní úřad oznámí uvedená rozhodnutí členským zemím Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby písemně ve lhůtě tří měsíců počítané od data tohoto sdělení vyjádřily svůj hlas anebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas anebo abstenci, roven nejméně počtu zemí chybějících k dosažení kvora na zasedání, tato rozhodnutí se stanou vykonatelnými za předpokladu, že je dosaženo současně požadované většiny.

d) S výhradou ustanovení článku 12, 2) přijímá Shromáždění rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jednu zemi a může hlasovat pouze jménem této země.

g) Země Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, jsou připuštěny na jeho schůzi jako pozorovatelé.

4. a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání na svolání generálním ředitelem a kromě mimořádných případů ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání na svolání rozeslané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských zemí Shromáždění.

c) Generální ředitel připraví pořad jednání každého zasedání.

5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

#### Článek 10

1. a) Mezinárodní zápis a s ním spojené úkoly, jakož i ostatní administrativní úkoly připadající Zvláštní unii plní Mezinárodní úřad.

b) Mezinárodní úřad zejména připravuje schůze a plní úkoly sekretariátu Shromáždění, výborů znalců a pracovních skupin, které může Shromáždění zřídit.

c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.

2. Generální ředitel a každý člen personálu jím určený účastní se bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, výborů znalců a pracovních skupin, které může Shromáždění zřídit. Generální ředitel nebo člen personálu jím určený je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o jiných ustanoveních Dohody než obsažených v článcích 9 až 12.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se zúčastní bez hlasovacího práva jednání na těchto konferencích.

4. Mezinárodní úřad plní všechny další úkoly, které jsou mu uloženy.

#### Článek 11

1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů unií a případně částku danou k dispozici rozpočtu konference Organizace.

c) Za výdaje společné uniím se považují výdaje, které nejsou připsány výlučně Zvláštní unii, nýbrž jsou připsány také jedné nebo více dalším uniím spravovaným Organizací. Podíl Zvláštní unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který má Zvláštní unie na nich.

2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních unií spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie je financován z těchto zdrojů:

i) z poplatků za mezinárodní zápis vybraných podle článku 7, 2) a z poplatků a dávek za jiné služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;

ii) z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkajících se Zvláštní unie a z dávek za tyto publikace;

iii) z darů, odkazů a subvencí;

iv) z nájemného, úroků a dalších různých příjmů;

v) z příspěvků zemí Zvláštní unie, kdyby příjmy pocházející ze zdrojů uvedených v bodech i) až iv) nestačily pokrýt výdaje Zvláštní unie.

4. a) Výši poplatku uvedeného v článku 7, 2) stanoví Shromáždění na návrh generálního ředitele.

b) Výše tohoto poplatku je stanovena tak, aby příjmy Zvláštní unie normálně stačily na úhradu výdajů, které má Mezinárodní úřad s výkonem služby mezinárodních zápisů, aniž by se přistoupilo k placení příspěvků uvedených shora v odstavci 3), v).

5. a) Aby byl určen podíl příspěvků ve smyslu odstavce 3), v), náleží každá země Zvláštní unie do té třídy, do níž je zařazena v Pařížské unii na ochranu průmyslového vlastnictví, a platí své roční příspěvky podle počtu jednotek, jaký je stanoven v této Unii pro tuto třídu.

b) Roční příspěvek každé země Zvláštní unie tvoří částka, která je v takovém poměru k celkové částce ročních příspěvků všech zemí do rozpočtu Zvláštní unie, v jakém je počet jednotek třídy, do které je tato země zařazena, k celkovému počtu jednotek všech zemí.

c) Datum splatnosti příspěvku stanoví Shromáždění.

d) Země, která je v prodlení s placením svých příspěvků, nemůže vykonávat své hlasovací právo v žádném z orgánů Zvláštní unie, rovná-li se její dlužná částka příspěvkům splatným za plné dva uplynulé roky anebo přesáhne-li je. Avšak tato země může být oprávněna vykonávat své hlasovací právo v daném orgánu tak dlouho, pokud tento orgán má za to, že k prodlení došlo pro mimořádné a nevyhnutelné okolnosti.

e) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

6. S výhradou ustanovení odstavce 4), a) stanoví výši poplatků a dávek za ostatní služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie generální ředitel, který o tom podá zprávu Shromáždění.

7. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond; který se vytvoří jednorázovou platbou usku- tečněnou každou členskou zemí Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.

b) Výše počáteční platby každé země do uvedeného fondu nebo její účasti na zvýšení tohoto fondu je úměrná ročnímu příspěvku této země jako člena Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví do rozpočtu této Unie na rok, během kterého je fond vytvořen nebo rozhodnuto o jeho zvýšení.

c) Výši a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechlo názor Koordinačního výboru Organizace.

8. a) Smlouva o sídle uzavřená se zemí, na jejímž území má Organizace své sídlo, stanoví, že tato země poskytuje zálohy v případech, kdy je

provozovací kapitálový fond nedostačující. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž se poskytují, jsou předmětem samostatných dohod, a to v každém jednotlivém případě mezi takovou zemí a Organizací.

b) Země uvedená v písmenu a) a Organizace mají každá právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Výpověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

9. Revize účtů zajišťuje způsobem stanoveným finančním řádem jedna nebo více členských zemí Zvláštní unie nebo externí revizoři, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

## Článek 12

1. Návrhy na změny článků 9, 10, 11 a tohoto článku může předložit každá členská země Shromáždění nebo generální ředitel. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským zemím Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáváním ve Shromáždění.

2. Změny článků uvedených v odstavci 1) schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; jakékoliv změny článku 9 a tohoto odstavce vyžadují však čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Změny článků uvedených v odstavci 1) vstoupí v platnost měsíc po tom, kdy generální ředitel obdrží písemná oznámení o jejich přijetí učiněné v souladu s příslušnými ústavními předpisy, a to od tří čtvrtin zemí, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna byla schválena. Změny uvedených článků takto přijaté váží všechny země, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna vstoupí v platnost, nebo které se stanou jeho členy později; veškeré změny, které zvyšují finanční závazky zemí Zvláštní unie však zavazují pouze ty země, které oznámily přijetí těchto změn.

## Článek 13

1. Podrobnosti o provádění této Dohody stanoví prováděcí řád.

2. Tato Dohoda může být revidována na konferencích delegátů zemí Zvláštní unie.

## Článek 14

1. Členská země Zvláštní unie, která podepsala toto znění, může je ratifikovat, a nepodepsala-li je, může k němu přistoupit.

2. a) Každá země, která není členskou zemí Zvláštní unie, která však je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může přistoupit k tomuto znění a stát se tak členem této Zvláštní unie.

b) Oznámení o přistoupení zajišťuje samo o sobě, že se na území přistupující země budou

shora uvedená ustanovení vztahovat na ta označení původu, která v době přístupu byla předmětem mezinárodního zápisu.

c) Země může však při přístupu k této Dohodě ve lhůtě jednoho roku oznámit ta označení původu zapsaná již u Mezinárodního úřadu, pro která použije ustanovení článku 5, 3).

3. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

4. Ustanovení článku 24 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platí pro tuto Dohodu.

5. a) Pro prvních pět zemí, které uloží své listiny o ratifikaci nebo přístupu, vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po uložení páté takové listiny.

b) Pro každou ostatní zemi vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po dni, kdy generální ředitel oznámil její ratifikaci nebo přístup, ledaže by v ratifikační listině nebo listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi k datu tam uvedenému.

6. Ratifikace nebo přístup znamená automaticky přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod stanovených tímto zněním.

7. Poté, kdy toto znění vstoupí v platnost, může země přistoupit k znění této Dohody ze dne 31. října 1958 pouze společně s ratifikací tohoto znění nebo přistoupením k němu.

#### Článek 15

1. Tato Dohoda zůstane v platnosti tak dlouho, pokud jejími členy bude nejméně pět zemí.

2. Každá země může toto znění vypovědět oznámením zasláným generálnímu řediteli. Tato výpověď znamená také výpověď znění této Dohody ze dne 31. října 1958 a týká se pouze země, která ji podala, přičemž Dohoda zůstává pro ostatní země Zvláštní unie platná a vykonatelná.

3. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy o tom generální ředitel obdržel oznámení.

4. Právo výpovědi obsažené v tomto článku nemůže žádná země vykonat, dokud neuplyne pět let ode dne, kdy se stala členem Zvláštní unie.

#### Článek 16

1. a) Toto znění nahradí ve vztazích mezi členskými zeměmi Zvláštní unie, které je ratifikovaly nebo k němu přistoupily, znění ze dne 31. října 1958.

b) Každá členská země Zvláštní unie, která ratifikovala toto znění nebo která k němu přistoupila, je však vázána zněním ze dne 31. října 1958 ve vztazích k členským zemím Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily.

2. Země, které dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie a stanou se stranami tohoto znění, použijí jej pro mezinárodní zápisy označení původu uskutečněné u Mezinárodního úřadu na žádost národních úřadů členských zemí Zvláštní unie, které nejsou stranami tohoto znění, za předpokladu, že tyto zápisy vyhoví, pokud jde o tyto jmenované země, podmínkám předepsaným tímto zněním. U mezinárodních zápisů uskutečněných u Mezinárodního úřadu na žádost národního úřadu z těch zemí, které dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie a stanou se stranami tohoto znění, dovolí tyto země, aby shora uvedená země vyžadovala splnění podmínek předepsaných zněním ze dne 31. října 1958.

#### Článek 17

1. a) Toto znění je podepsáno v jediném exempláři ve francouzském jazyce a uloženo u švédské vlády.

b) Generální ředitel vyhotoví oficiální texty po poradě se zainteresovanými vládami v dalších jazycích, které může určit Shromáždění.

2. Toto znění úmluvy zůstává otevřené k podpisu ve Stockholmu do dne 13. ledna 1968.

3. Generální ředitel předá dvě kopie podepsaného textu tohoto znění ověřené švédskou vládou vládám všech členských zemí Zvláštní unie a na žádost vládě kterékoli jiné země.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznámí vládám všech členských zemí Zvláštní unie podpisy, uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu, vstup všech ustanovení tohoto znění Dohody v platnost, výpovědi a prohlášení učiněná podle článku 14, 2), c) a 4).

#### Článek 18

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, má se za to, že odkazy v tomto znění na Mezinárodní úřad Organizace nebo na generálního ředitele jsou odkazy na úřad Unie zřízený Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví nebo jeho ředitele.

2. Členské země Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily, mohou po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost Úmluva zřizující Organizaci, vykonávat, pokud si toho budou přát, práva přiznaná podle článku 9 až 12 tohoto znění, jako kdyby byly těmito ustanoveními vázány. Země, která chce vykonávat tato práva, uloží za tím účelem u generálního ředitele písemné oznámení, které se stane účinným v den přijetí. Tyto země se považují za členy Shromáždění až do doby, kdy uplynula uvedená lhůta.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto znění dohody.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

## **OZNAMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV**

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 4. prosince 1974 byly v Moskvě podepsány:

1. Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při rozvoji výroby některých druhů ferroslitin na území SSSR a s tím souvisejících dodávkách ferroslitin z SSSR do ČSSR; a
2. Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při rozvoji výroby surovin obsahujících železo na území SSSR a s tím souvisejících dodávek surovin obsahujících železo z SSSR do ČSSR.

Dohody vstoupily v platnost dnem podpisu, tj. dnem 4. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. prosince 1974 byla v Praze podepsána Dohoda mezi federálním ministerstvem všeobecného strojírenství Československé socialistické republiky a ministerstvem kovoobráběcích a zpracovatelských strojů a ministerstvem lehkého průmyslu Německé demokratické republiky o dlouhodobé spolupráci ve výzkumu, vývoji a výrobě vybraných strojních systémů a vysoce efektivních strojů pro textilní, oděvní a obuvnický průmysl.

Dohoda vstoupila na základě svého článku IX v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1980.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 6. prosince 1974 byl v Praze podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Egyptskou arabskou republikou během roku 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 2 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.